პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 42-ე წელი. № 253 (12167) | პარასკევი, 3 ნოემბერი, 1961 წ. | ფასი 2 კაპ.

XXII ყრილობის დამთავრების შემდეგ დელეგატები წავლენ ჩვენი დიადი სამშობლოს ყველა რაიონში. ისინი შეიარაღებული იქნებიან კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობის პროგრამით. ჩვენი მიზნები ნათელია, გზები დასახულია. არა შორეულ მომავალში, არამედ უკვე დღეს ვიწყებთ პროგრამის პრაქტიკულ განხორციელებას.

ნ. ს. ხრუშჩოვი.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

პ რ ო გ რ ა მ ა

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა

(გაგრძელება)

ეროვნულ-განმათავისუფლებელი რევოლუცია პოლიტიკური დამოუკიდებლობის მოპოვებით როდი მთავრდება. ეს დამოუკიდებლობა მერყეევი იქნება და ფიქციად გადაიქცევა, თუ რევოლუციას არ მოჰყვა ღრმა ცვლილებები სოციალურ და ეკონომიურ ცხოვრებაში, თუ არ გადაიჭრა ეროვნული აღორძინების საარსებო ამოცანები.

ამ რევოლუციის ბოლომდე მიყვანისათვის, ეროვნული ინტერესებისა და სოციალური პროგრესისათვის ყველაზე თანმიმდევარი მებრძოლია მუშათა კლასი. მრეწველობის განვითარებასთან ერთად გაიზრდება მისი რიგების რიცხვი და მისი როლი საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაში. მუშათა კლასისა და გლეხობის კავშირი ღრმა დემოკრატიული გარდაქმნების განხორციელებისათვის, ეკონომიური და სოციალური პროგრესისათვის წარმატებითი ბრძოლის ძირეული პირობაა. ეს კავშირი უნდა იყოს ფართო ეროვნული ფრონტის ბირთვი. მუშათა კლასისა და გლეხობის კავშირის სიმტკიცეზე ბევრად არის დამოკიდებული ის, თუ რა მონაწილეობას იღებს ეროვნული ბურჟუაზია ანტიიმპერიალისტურ და ანტიფეოდალურ ბრძოლაში. ეროვნულ ფრონტში ერთიანდებიან მუშათა კლასი, გლეხობა, ეროვნული ბურჟუაზია და დემოკრატიული ინტელიგენცია.

გამოღვიძებული ხალხების განმათავისუფლებელი მოძრაობა ბევრ ქვეყანაში ნაციონალიზმის ალმით მიმდინარეობს. მარქსისტ-ლენინელები განასხვავებენ ჩაგრული ერების ნაციონალიზმსა და მჩაგვრელი ერების ნაციონალიზმს. ჩაგრული ერის ნაციონალიზმში არის **საერთო-დემოკრატიული შინაარსი,** რომელიც მიმართულია ჩაგვრის წინააღმდეგ, და კომუნისტები მხარს უჭერენ მას, მიაჩნიათ ისტორიულად გამართლებულად გარკვეულ ეტაპზე. იგი გამოიხატება ჩაგრული ხალხების მისწრაფებით განთავისუფლდნენ იმპერიალისტური ჩაგვრისაგან, მოიპოვონ ეროვნული დამოუკიდებლობა და მიაღწიონ ეროვნულ აღორძინებას. ამავე დროს ჩაგრული ერის ნაციონალიზმი შეიცავს მეორე მხარესაც, რომელიც გამოხატავს რეაქციული ექსპლოატატორული ზედაფენის იდეოლოგიასა და ინტერესებს.

ეროვნულ ბურჟუაზიას თავისი ბუნებით ორჭოფული ხასიათი აქვს. თანამედროვე პირობებში კოლონიური, ყოფილი კოლონიური და დამოკიდებული ქვეყნების ეროვნული ბურჟუაზია, რომელიც დაკავშირებული არ არის იმპერიალისტურ წრეებთან, ობიექტურად დაინტერესებულია ანტიიმპერიალისტური და ანტიფეოდალური რევოლუციის ძირითადი ამოცანების განხორციელებით. მასასადამე, ჯერ კიდევ ამოწურული არ არის მისი პროგრესული როლ, მისი უნარი — მონაწილეობდეს საარსებო საერთო-ეროვნული ამოცანების გადაჭრაში.

მაგრამ რაც უფრო იზრდება წინააღმდეგობანი მშრომელებსა და მქონებელ კლასებს შორის და მწვავდება კლასობრივი ბრძოლა ქვეყნის შიგნით, მით უფრო მეტ მიდრეკილებას იჩენს ეროვნული ბურჟუაზია იმპერიალიზმთან და შინაურ რეაქციასთან შემთანხმებლობისაკენ.

განთავისუფლებული ქვეყნების განვითარების პროცესი შეიძლება რთული იყოს, მთელ რიგ ეტაპებს შეიცავდეს. განთავისუფლებულ ქვეყნებში სხვადასხვა ისტორიული და სოციალურ-ეკონომიური პირობების გამო მასების რევოლუციური შემოქმედება ბევრ თავისებურებას შეიტანს სოციალური პროგრესის გზით მათი განვითარების ფორმებსა და ტემპებში.

რა გზით წავლენ კოლონიალიზმის უღლისაგან განთავისუფლებული ქვეყნები — კაპიტალისტური თუ არაკაპიტალისტური განვითარების გზით — ასეთია მათი ხალხების წინაშე მდგომი ერთ-ერთი ძირეული პრობლემა.

რა შეიძლება მისცეს მათ კაპიტალიზმმა?

კაპიტალიზმი ხალხის ტანჯვის გზაა. იგი ვერ უზრუნველყოფს ეკონომიკის სწრაფ პროგრესს, სიღატაკის ლიკვიდაციას; სოციალური უთანასწორობა გაღრმავდება. სოფლის კაპიტალისტური განვითარება კიდევ უფრო გაალტაკებს გლეხობას. მუშების ხვედრი იქნება ან მომქანცველი შრომა კაპიტალისტთა გასამდიდრებლად, ან უმუშევართა დაბეჩავებული არმიის შევსება. წვრილი ბურჟუაზია გაისრისება მსხვილ კაპიტალთან კონკურენციულ ბრძოლაში. კულტურისა და განათლების სიკეთე მიუწვდომელი დარჩება მასებისათვის. ინტელიგენცია იძულებული გახდება ივაჭროს თავისი ტალანტით.

რა შეიძლება მისცეს ხალხებს სოციალიზმმა?

სოციალიზმი ხალხთა თავისუფლებისა და ბედნიერების გზაა. იგი უზრუნველყოფს ეკონომიკისა და კულტურის სწრაფ აღმავლობას. არა საუკუნეების მანძილზე, არამედ ერთი თაობის სიცოცხლეში იგი ჩამორჩენილ ქვეყანას ინდუსტრიულ ქვეყნად აქცევს. გეგმიანი სოციალისტური ეკონომიკა თვით თავისი ბუნებით აღმავლობისა და აყვავების ეკონომიკაა. ადამიანის მიერ ადამიანის ექსპლოატაციის მოსპობა ბოლოს უღებს სოციალურ უთანასწორობას. მთლიანად ისპობა უმუშევრობა. სოციალიზმი მიწით უზრუნველყოფს ყველა გლეხს, დახმარებას უწევს მათ მეურნეობის განვითარებაში, ნებაყოფლობის საფუძველზე აერთიანებს მათს შრომითს ღონისძიებებს კოოპერატივებში, მათს განკარგულებაში გადასცემს მოწინავე სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკასა და აგრონომიულ მეცნიერებას. გლეხთა შრომა უფრო ნაყოფიერი ხდება, ხოლო მიწა მეტ ნაყოფს მოგვცემს. სოციალიზმი უზრუნველყოფს მუშათა კლასისა და ყველა მშრომელის ცხოვრების მაღალ მატერიალურ და კულტურულ დონეს. სოციალიზმს სიბნელიდან და უმეცრებიდან გამოჰყავს ხალხის მასები და აზიარებს მათ თანამედროვე კულტურას. ინტელიგენციის წინაშე ისახება ხალხის საკეთილდღეოდ შემოქმედების ფართო ჰორიზონტები.

რა გზას აირჩევენ — ეს თვით ხალხების საშინაო საქმეა. მსოფლიო ასპარეზზე ძალთა ახლანდელი თანაფარდობისა და სოციალიზმის მსოფლიო სისტემის მხრივ მძლავრი მხარდაჭერის რეალური შესაძლებლობის პირობებში ყოფილი კოლონიების ხალხებს შეუძლიათ ეს საკითხი თავიანთი ინტერესებისათვის გადაჭრან. მათი არჩევანი დამოკიდებული იქნება კლასობრივ ძალთა თანაფარდობაზე. განვითარების არაკაპიტალისტური გზა უზრუნველყოფილია მუშათა კლასის, ხალხის მასების, საერთო-დემოკრატიული მოძრაობის ბრძოლით და შეესაბამება ერის აბსოლუტური უმრავლესობის ინტერესებს.

ეკონომიურად სუსტად განვითარებული ქვეყნების ხალხებისათვის ფართო პერსპექტივები ისახება **ეროვნული დემოკრატიის სახელმწიფოს** შექმნისა და განვითარების გზებზე. ეროვნული დემოკრატიის სახელმწიფოს პოლიტიკური საფუძველია ბლოკი მთელი პროგრესული პატრიოტული ძალებისა, რომლებიც იბრძვიან სრული ეროვნული დამოუკიდებლობისათვის, ფართო დემოკრატიისათვის, ანტიიმპერიალისტური, ანტიფეოდალური, დემოკრატიული რევოლუციის ბოლომდე მიყვანისათვის.

ხალხის მასების კლასობრივი და ეროვნული კითხვების განახორციელი ზრდა საზოგადოებრივი განვითარების თანამედროვე პერიოდის დამახასიათებელი ნიშანია. იმპერიალისტები დაჟინებით ცდილობენ დაამახინჯონ ეროვნული სუვერენიტეტის იდეა, გამოაცალონ მას მთავარი შინაარსი, გამოიყენონ იგი ეროვნული ეგოიზმის გაღვივებისათვის, ეროვნული განსაკუთრებულობის სულისკვეთების დანერგვისათვის, ეროვნული ანტაგონიზმების გაძლიერებისათვის. დემოკრატიული ძალები ამკვიდრებენ ეროვნული სუვერენიტეტის იდეას ხალხთა თანასწორუფლებიანობისათვის, მათი ურთიერთნდობისათვის, მეგობრობისათვის, ურთიერთდახმარებისა და უფრო მჭიდრო ურთიერთობისათვის, სოციალური პროგრესის ინტერესებისათვის. ეროვნული სუვერენიტეტის იდეა მისი დემოკრატიული გაგებით სულ უფრო მეტად მკვიდრდება, იძენს მზარდ მნიშვნელობას, ხდება საზოგადოების პროგრესული განვითარების დიდმნიშვნელოვანი ფაქტორი.

კომუნისტური პარტიები აქტიურად იბრძვიან იმისათვის, რომ თანმიმდევრულად მიიყვანონ ბოლომდე ანტიიმპერიალისტური, ანტიფეოდალური, დემოკრატიული რევოლუცია, შექმნან ეროვნული დემოკრატიის სახელმწიფო, იბრძვიან სოციალური პროგრესისათვის. **კომუნისტების მიზნები შეესაბამება ერის უმაღლეს ინტერესებს.** რეაქციული წრეების ცდები ანტიკომუნიზმის ალმით ააფეთქონ ეროვნული ფრონტი, კომუნისტების დევნა იწვევს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის შესუსტებას, ეწინააღმდეგება ხალხთა ეროვნულ ინტერესებს, ქმნის მიღწეულ მონაპოვართა დაკარგვის საფრთხეს.

ეროვნული სახელმწიფოები სულ უფრო აქტიურად გამოდიან დამოუკიდებელ ძალად მსოფლიო ასპარეზზე, ამასთან ობიექტურად ეს არის ძირითადად **პროგრესული, რევოლუციური და ანტიიმპერიალისტური ძალა.** კოლონიური ჩაგვრისაგან განთავისუფლებული ქვეყნები და ხალხები მოწოდებული არიან თვალსაჩინო როლი შეასრულონ თანამედროვეობის ცენტრალური პრობლემის გადაჭრაში — ახალი მსოფლიო ომის თავიდან აცილებაში. წავიდა ის დრო, როცა იმპერიალიზმს შეეძლო დაუბრკოლებლად გამოეყენებინა ამ ქვეყნების ადამიანთა და მატერიალური რესურსები მძარცველურ ომებში, რომლებსაც იგი აჩაღებს. დადგა დრო, როცა ამ ქვეყნების ხალხებს, რეაქციული და კოლონიზატორებთან დაკავშირებული წრეების წინააღმდეგობის, აგრეთვე ეროვნული ბურჟუაზიის მერყეობის დაძლევის გზით, შეუძლიათ თავიანთი რესურსები მოახმარონ საყოველთაო უშიშროებას, გახდნენ მშვიდობის ახალი ბასტიონი. ამას მოითხოვს მათი საკუთარი ძირეული ინტერესები, ყველა ხალხის ინტერესები.

განთავისუფლებული ქვეყნების ხალხებისა და სოციალისტური სახელმწიფოების ხალხების ღონისძიებათა გაერთიანება ომის საფრთხის წინააღმდეგ ბრძოლაში საყოველთაო მშვიდობის უდიდესი ფაქტორია. ამ მძლავრ ფრონტს, რომელიც გამოხატავს კაცობრიობის ორი მესამედის ნებასა და ძალას, შეუძლია უკან დაახევინოს იმპერიალისტ აგრესორებს.

სოციალიზმის ქვეყნები იმ ხალხების გულწრფელი და ერთგული მეგობრები არიან, რომლებიც იბრძვიან იმპერიალისტური უღლისაგან განთავისუფლებისათვის ან განთავისუფლდნენ ამ უღლისაგან, და ყოველმხრივ დახმარებას უწევენ მათ. ისინი მოითხოვენ კოლონიური ჩაგვრის ყველა ფორმის მოსპობას და ყოველნაირად უწყობენ ხელს იმ სახელმწიფოთა სუვერენიტეტის განმტკიცებას, რომლებიც კოლონიური იმპერიების ნანგრევებზე ჩნდებიან.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიას ძმური კავშირი ხალხებთან, რომლებმაც მოიშორეს კოლონიური და ნახევრადკოლონიური უღელი, მიაჩნია თავისი საერთაშორისო პოლიტიკის ერთ-ერთ ქვაკუთხედად. ამ კავშირს საფუძვლად უდევს მსოფლიო სოციალიზმისა და მსოფლიო ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის სასიცოცხლო ინტერესების ერთობა. საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიას თავის ინტერნაციონალურ მოვალეობად მიაჩნია დაეხმაროს ხალხებს, რომლებიც დაადგნენ ეროვნული დამოუკიდებლობის მოპოვებისა და განმტკიცების გზას, ყველა ხალხს, რომლებიც იბრძვიან კოლონიური სისტემის სრული მოსპობისათვის.

VII. ბრძოლა ბურჟუაზიული და რეფორმისტული იდეოლოგიის წინააღმდეგ

თანამედროვე მსოფლიოში მიმდინარეობს ორი იდეოლოგიის — კომუნისტური იდეოლოგიისა და ბურჟუაზიული იდეოლოგიის გაიფთრებული ბრძოლა. ეს ბრძოლა კაცობრიობის სულიერ ცხოვრებაში ასახავს კაპიტალიზმიდან სოციალიზმზე გადასვლის ისტორიულ პროცესს.

ახალმა ისტორიულმა ეპოქამ ნამდვილი ტრიუმფი მოუტანა პროლეტარიატის რევოლუციურ მსოფლმხედველობას. მარქსიზმ-ლენინიზმი მოწინავე კაცობრიობის ფიქრთა მპყრობელი გახდა.

ბურჟუაზიულმა მოძღვრებებმა და სკოლებმა ისტორიულ შემოწმებას ვერ გაუძლეს. მათ ვერ გასცეს და ვერც გასცემენ მეცნიერულ პასუხს ცხოვრების მიერ დაყენებულ კითხვებზე. ბურჟუაზიას აღარ ძალუძს წამოაყენოს იდეები, რომლებიც გაიყოლიებენ ხალხის მასებს. კაპიტალისტურ ქვეყნებში სულ უფრო მეტი ადამიანი წყვეტს კავშირს ბურჟუაზიულ მსოფლმხედველობასთან. **ბურჟუაზიული იდეოლოგია ღრმა კრიზისს განიცდის.** ადამიანთა უდიდესი მასების შეგნებაში რევოლუციური გადატრიალება რთული და ხანგრძლივი პროცესია, რაც უფრო მეტ გამარჯვებას აღწევს სოციალიზმის მსოფლიო სისტემა, რაც უფრო ღრმაა მსოფლიო კაპიტალიზმის კრიზისი, რაც უფრო მწვავდება კლასობრივი ბრძოლა, მით უფრო იზრდება მარქსისტულ-ლენინური იდეების როლი კომუნიზმისათვის საბრძოლველად მასების შეკავშირებასა და მობილიზაციაში. იდეოლოგიური ბრძოლა პროლეტარიატის კლასობრივი ბრძოლის უმნიშვნელოვანესი შემადგენელი ნაწილია.

იმპერიალისტური რეაქცია იყენებს ძასებზე იდეოლოგიური ზეგავლენის ყველა საშუალებას, ცდილობს სახელი გაუტეხოს კომუნიზმსა და მის კეთილშობილურ იდეებს, დაიცვას კაპიტალიზმი. იმპერიალიზმის მთავარი იდეურ-პოლიტიკური იარაღია **ანტიკომუნიზმი,** რომლის ძირითადი შინაარსია სოციალისტური წყობილებისათვის ცილის დაწამება, კომუნისტური პარტიების პოლიტიკისა და მიზნების, მარქსიზმ-ლენინიზმის მოძღვრების ფალსიფიკაცია. ანტიკომუნიზმის ყალბი ლოზუნგებით იმპერიალისტური რეაქცია სდევნის ყოველივე მოწინავესა და რეოლუციურს, ცდილობს გათელოს მშრომელთა რიგები, ჩაახშოს პროლეტარიატის მისწრაფება ბრძოლისაკენ. ამ შავი დროშის ქვეშ ამჟამად გაერთიანდა სოციალური პროგრესის ყველა მტერი: ფინანსური ოლიგარქია და სამხედრო წრეები, ფაშისტები და რეაქციონერი კლერიკალები, კოლონიზატორები და მემამულეები, იმპერიალისტური რეაქციის ყველა იდეური და პოლიტიკური ხელშემწყობი. ანტიკომუნიზმი ბურჟუაზიული იდეოლოგიის უკიდურესი დეგრადაციის ასახვაა.

ცდილობენ რა იყოლიონ მასები სულიერ ტყვეობაში, ბურჟუაზიული წყობილების დამცველნი იგონებენ სულ ახალ „თეორიებს“, რომლებიც ნიღბავენ ბურჟუაზიული წყობილების ექსპლოატატორულ ბუნებას, ცდილობენ შეალამაზონ კაპიტალიზმი. ისინი გვიმტკიცებენ, თითქოს თანამედროვე კაპიტალიზმმა შეიცვალა თავისი არსი, გახდა „სახალხო კაპიტალიზმი“, რომელშიც ხდება საკუთრების „დაქსაქსვა“ და კაპიტალის „დემოკრატიზაცია“, ქრებიან კლასები და კლასობრივი წინააღმდეგობანი, „თანაბრდება შემოსავალი“ და ისპობა ეკონომიური კრიზისები. სინამდვილეში თანამედროვე კაპიტალიზმის განვითარება ადასტურებს, რომ სწორია მარქსისტულ-ლენინური მოძღვრება კაპიტალისტური საზოგადოების წინააღმდეგობებისა და ანტაგონიზმების ზრდის შესახებ, ამ საზოგადოებაში კლასობრივი ბრძოლის გამწვავების შესახებ.

ბურჟუაზიული წყობილების დამცველები მას უწოდებენ **„საყოველთაო კეთილდღეობის სახელმწიფოს“.** ისინი თესავენ ილუზიებს, თითქოს კაპიტალისტური სახელმწიფო უპირისპირდება მონოპოლიებს და შეუძლია მიაღწიოს სოციალურ ჰარმონიასა და საყოველთაო კეთილდღეობას. მაგრამ ხალხის მასები საკუთარი გამოცდილებით რწმუნდებიან, რომ ბურჟუაზიული სახელმწიფო მორჩილი იარაღია მონოპოლიებისა, ხოლო ხოტბაშესხმული „კეთილდღეობა“ ფინანსური კაპიტალის მაგნატების კეთილდღეობაა და ასეულ მილიონობით მშრომელი ადამიანის ტანჯვა-ვალებაა.

ანტიკომუნიზმის „თეორეტიკოსები“ იმპერიალისტურ ქვეყნებს „თავისუფალ სამყაროს“ უწოდებენ. სინამდვილეში „თავისუფალი სამყარო“ ექსპლოატაციისა და უუფლებობის სამყაროა, ადამიანის ღირსებისა და ეროვნული პატივის ფეხქვეშ გათელვის სამყაროა, ბნელეთის-მოციქულობისა და პოლიტიკური რეაქციის სამყაროა, მილიტარისტული თარეშისა და მშრომელთა სისხლისმღვრელი აწიოკების სამყაროა.

მონოპოლისტური კაპიტალი წარმოშობს **ფაშიზმის იდეოლოგიას** — უკიდურესი შოვინიზმისა და რასიზმის იდეოლოგიას. ხელისუფლების სათავეში ფაშიზმის ყოფნა ფინანსური კაპიტალის ყველაზე რეაქციული, ყველაზე შოვინისტური, ყველაზე იმპერიალისტური ელემენტების აშკარა ტერორისტული დიქტატურაა. ფაშიზმი ყველგან და ყოველთვის იწყებს აღვირახსნილი ანტიკომუნიზმით, რათა განაცალკევოს და გაანადგუროს მუშათა კლასის პარტიები, დაქსაქსოს პროლეტარიატის ძალები და ნაწილ-ნაწილ დაამარცხოს ისინი, ხოლო შემდეგ ბოლო მოუღოს ყველა სხვა დემოკრატიულ პარტიასა და ორგანიზაციას, გახადოს ხალხი კაპიტალისტური მონოპოლიების პოლიტიკის ბრმა იარაღად. ფაშიზმი თავის დარტყმას მიმართავს უწინარეს ყოვლისა კომუნისტური პარტიების, როგორც მუშათა კლასისა და ყველა მშრომელის ინტერესების ყველაზე თანმიმდევარი, მტკიცე და უანგარო დამცველების წინააღმდეგ.

იმპერიალისტური რეაქცია ფართოდ იყენებს **შოვინიზმს და რასიზმს** ნაციონალისტური და რასობრივი კონფლიქტების გაღვივებისათვის, მთელი ეროვნებებისა და რასების დევნისათვის (ანტისემიტიზმი, ზანგების, სუსტად განვითარებული ქვეყნების ხალხების რასობრივი დისკრიმინაცია), მშრომელთა კლასობრივი შეგნების დაბნელებისათვის, იმისათვის, რომ პროლეტარიატი და მისი მოკავშირეები ჩამოაცილოს კლასობრივ ბრძოლას.

იმპერიალიზმის პოლიტიკურ და იდეოლოგიურ არსენალში სულ უფრო მზარდი მნიშვნელობა ენიჭება **კლერიკალიზმს.** იგი არ სჯერდება ეკლესიისა და მისი განშტოებული აპარატის გამოყენებას. მას ახლა ჰყავს თავისი დიდი პოლიტიკური პარტიები, რომლებიც ხელისუფლებას უდგანან სათავეში ბევრ კაპიტალისტურ ქვეყანაში. საკუთარი პროფკავშირული, ახალგაზრდული, ქალთა და სხვა ორგანიზაციების შექმნით კლერიკალიზმი თიშავს მუშათა კლასის რიგებს, მშრომელთა რიგებს. მონოპოლიები უხვად აფინანსებენ კლერიკალურ პარტიებსა და ორგანიზაციებს, რომლებიც იყენებენ მშრომელთა რელიგიურ გრძნობებს, მათს ცრურწმენებსა და ცრურწმენებს.

ბურჟუაზიული იდეოლოგიის სახეობანი და ფორმები, მშრომელთა მოტყუების მეთოდები და საშუალებანი მრავალფეროვანია. მაგრამ მათი არსი ერთია — დროგამოშვებული კაპიტალისტური წყობილების დაცვა. მონოპოლიების ბატონობის იდეური დასაბუთება, ექსპლოატაციის გამართლება, საზოგადოებრივი საკუთრებისა და კოლექტივიზმისათვის სახელის გატეხა, მილიტარიზმისა და ომის ქება-დიდება, კოლონიალიზმისა და რასიზმის გამართლება, ხალხთა შორის მტრობისა და სიძულვილის გაღვივება — ასეთია იდეები, რომლებითაც გაჯაჭვულია თანამედროვე ბურჟუაზიის პოლიტიკური და ეკონომიური თეორიები, ფილოსოფია და სოციოლოგია, ეთიკა და ესთეტიკა.

ანტიკომუნიზმი რეაქციის ძირითადი იარაღი ხდება აზიის, აფრიკის, ლათინური ამერიკის ქვეყნების დემოკრატიული ძალების წინააღმდეგ ბრძოლაში. მასში იმპერიალისტური იდეოლოგია უკავშირდება კოლონიური უღლისაგან განთავისუფლებული ქვეყნების ფეოდალური, პროიმპერიალისტური ელემენტებისა და ბურჟუაზიის რეაქციული ჯგუფების იდეოლოგიას.

ამ ქვეყნების ანტიხალხური წრეები ცდილობენ დაასუსტონ ნაციონალიზმის საერთო-დემოკატიული შინაარსი, გაბერონ მისი რეაქციული მხარე, უკან დასწიონ ერის დემოკრატიული ძალები, შეაფერხონ სოციალური პროგრესი, ხელი შეუშალონ მეცნიერული სოციალიზმის გავრცელებას. ამავე დროს აყენებენ თეორიებს „ეროვნული ტიპის სოციალიზმის“ შესახებ, პროპაგანდას უწევენ სოციალურ-ფილოსოფიურ დოქტრინებს, რომლებიც, როგორც წესი, წარმოადგენენ სოციალიზმის შესახებ იმ წვრილბურჟუაზიული ილუზიების ნაირსახეობას, რომლებიც გამორიცხავენ კლასობრივ ბრძოლას, ამ თეორიებს შეცდომაში შეჰყავთ ხალხის მასები, აბრკოლებენ ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის განვითარებას, საფრთხეს უქმნიან მის მონაპოვრებს.

კოლონიური უღლისაგან განთავისუფლებულ ქვეყნებში ფართოდ ვრცელდება ეროვნულ-დემოკრატიული, ანტიიმპერიალისტური იდეები. კომუნისტები ამ იდეების სხვა მომხრეებთან ერთად მოთმინებით განუმარტავენ მასებს, რომ უსაფუძვლოა ილუზიები ეროვნული დამოუკიდებლობისა და სოციალური პროგრესის შესაძლებლობის შესახებ, თუ არ იქნა გადამწყვეტი ბრძოლა იმპერიალიზმისა და შინაგანი რეაქციის წინააღმდეგ, აქტიურად ილაშქრებენ შოვინიზმისა და რეაქციული იდეოლოგიის სხვა გამოვლინებათა წინააღმდეგ, იდეოლოგიისა, რომელიც ამართლებს დესპოტიურ რეჟიმებს და დემოკრატიის ჩახშობას. ამავე დროს კომუნისტები გამრდიან როგორც სოციალისტური იდეოლოგიის წარმომადგენლები, რაზმავენ მასებს მეცნიერული სოციალიზმის დროშის ქვეშ.

იმპერიალისტური ბურჟუაზიის იდეოლოგიური ბრძოლა თავისი მახვილით მიმართულია უწინარეს ყოვლისა მუშათა კლასისა და მისი მარქსისტულ-ლენინური პარტიების წინააღმდეგ. მუშათა კლასზე ბურჟუაზიული გავლენის ასახვაა სოციალ-დემოკრატიზმი მუშათა მოძრაობაში და რევიზიონიზმი კომუნისტურ მოძრაობაში.

თანამედროვე მემარჯვენე სოციალ-დემოკრატია ბურჟუაზიის უმნიშვნელოვანესი იდეური და პოლიტიკური დასაყრდენი რჩება მუშათა მოძრაობის შიგნით. იგი ეკლექტიკურად აერთებს ძველ ოპორტუნისტულ იდეებს „უახლეს“ ბურჟუაზიულ თეორიებთან. სოციალ-დემოკრატიის მემარჯვენე ფრთამ საბოლოოდ გაწყვიტა კავშირი მარქსიზმთან და მეცნიერულ სოციალიზმს დაუპირისპირა ეგრეთწოდებული დემოკრატიული სოციალიზმი. მისი მომხრეები უარყოფენ ანტაგონისტური კლასებისა და კლასობრივი ბრძოლის არსებობას ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში, ილაშქრებენ პროლეტარული რევოლუციის აუცილებლობის წინააღმდეგ, წარმოების საშუალებათა კერძო საკუთრების მოსპობის წინააღმდეგ. ისინი ამტკიცებენ, რომ თითქოს ხდება „კაპიტალიზმის ტრანსფორმაცია“ სოციალიზმად.

მემარჯვენე სოციალისტებმა დაიწყეს იმით, რომ სოციალური რეფორმები დაუპირისპირეს სოციალისტურ რევოლუციას, და დაამთავრეს იმით, რომ იცავენ სახელმწიფო-მონოპოლისტურ კაპიტალიზმს. წარსულში ისინი პროლეტარიატს უნერგავდნენ, რომ მათი უთანხმოება

(გაგრძელება მე-2 გვერდზე).

დასაწყისი იხ. „კომუნისტი“ № 252.

პროგრამა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა

(გაგრძელება)

რევოლუციურ მარქსიზმთან ეხება არა იმდენად მუშათა მოძრაობის საბოლოო მიზანს, რამდენადაც მისი განხორციელების საშუალებებს. ახლა ისინი აშკარად იღებენ ხელს სოციალიზმზე. წინათ მემარჯვენე სოციალისტები უარს ამბობდნენ იმაზე, რომ კლასობრივი ბრძოლის აღიარება პროლეტარიატის დიქტატურამდე მიეყვანათ. დღეს ისინი უარყოფენ არა მარტო კლასობრივ ბრძოლას, არამედ ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში ანტაგონისტური კლასების თვით არსებობასაც.

ისტორიულმა გამოცდილებამ ცხადყო სოციალ-დემოკრატიზმის როგორც იდეოლოგიის, ისე პოლიტიკის გაკოტრება. იმ შემთხვევებშიც კი, როცა რეფორმისტული პარტიები ხელისუფლებას უდგებიან სათავეში, ისინი სჯერდებიან ნაწილობრივ რეფორმებს, რომლებიც არ შელახავენ მონოპოლისტური ბურჟუაზიის ბატონობას. ანტიკომუნიზმმა სოციალ-რეფორმიზმი იდეურ-პოლიტიკურ ჩიხში მოაქცია. ეს სოციალ-დემოკრატიზმის კრიზისის ერთ-ერთი მთავარი მიზეზია.

მარქსიზმ-ლენინიზმი სულ ახალ და ახალ გამარჯვებებს აღწევს. იგი იმარჯვებს იმიტომ, რომ გამოხატავს მუშათა კლასის, კაცობრიობის უდიდესი უმრავლესობის საარსებო ინტერესებს, უმრავლესობისა, რომელიც ესწრაფვის მშვიდობას, თავისუფლებას, პროგრესს, გამოხატავს ახალი საზოგადოების იდეოლოგიას, რომელმაც უნდა შეცვალოს კაპიტალიზმი.

VIII. მშვიდობიანი თანაარსებობა და ბრძოლა საყოველთაო მშვიდობისათვის

თავისი საგარეოპოლიტიკური მოღვაწეობის მთავარ მიზნად საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიას მიაჩნია: უზრუნველყოს მშვიდობიანი პირობები სსრ კავშირში კომუნისტური საზოგადოების აშენებისა და სოციალიზმის მსოფლიო სისტემის განვითარებისათვის და ყველა მშვიდობისმოყვარე ხალხთან ერთად იხსნას კაცობრიობა გამანადგურებელი მსოფლიო ომისაგან.

სკკპ ემყარება იმას, რომ მსოფლიოში შეიქმნენ და იზრდებიან ძალები, რომლებსაც უნარი შესწევთ შეინარჩუნონ და განამტკიცონ საყოველთაო მშვიდობა. იქმნება სახელმწიფოთა შორის პრინციპულად ახალი ურთიერთობის დამკვიდრების შესაძლებლობანი.

იმპერიალიზმისათვის უცხოა სახელმწიფოთა შორის სხვა ურთიერთობა, გარდა ბატონობისა და დამორჩილების, ძლიერის მიერ სუსტის ჩაგვრის ურთიერთობისა. საერთაშორისო ურთიერთობას იგი საფუძვლად უდებს დიქტატსა და მუქარას, ძალადობასა და თვითნებობას. აგრესიული ომები მას მიაჩნია საერთაშორისო საკითხების გადაჭრის ბუნებრივ საშუალებად. იმპერიალისტური სახელმწიფოებისათვის დიპლომატია იყო და კვლავ არის სხვა ხალხებისათვის თავისი ნება-სურვილის თავს მოხვევის ინსტრუმენტი, ომების მომზადების იარაღი. იმპერიალიზმის განუყოფელი ბატონობის პერიოდში ომისა და მშვიდობის საკითხს წყვეტდა ფინანსურ-სამრეწველო ოლიგარქია ხალხებისაგან დიდად საიდუმლოდ.

სოციალიზმი იმპერიალიზმს უპირისპირებს **ახალი ტიპის საერთაშორისო ურთიერთობას.** სოციალისტური სახელმწიფოების საგარეო პოლიტიკა, რომელსაც საფუძვლად უდევს მშვიდობის, ხალხთა თანასწორუფლებიანობისა და თვითგამორკვევის, ყველა ქვეყნის დამოუკიდებლობისა და სუვერენიტეტის პატივისცემის პრინციპები, აგრეთვე სოციალისტური დიპლომატიის პატიოსანი, ჰუმანური მეთოდები მზარდ გავლენას ახდენენ მსოფლიო ვითარებაზე. იმ პირობებში, როცა იმპერიალიზმი აღარ ასრულებს მთავარ როლს საერთაშორისო ურთიერთობაში და სულ უფრო დიდ როლს ასრულებს სოციალისტური სისტემა, როცა მსოფლიო პოლიტიკაში ძლიერ გაიზარდა გავლენა სახელმწიფოებისა, რომლებმაც ეროვნული დამოუკიდებლობა მოიპოვეს, და კაპიტალისტური ქვეყნების ხალხთა მასებისა, იქმნება იმის რეალური შესაძლებლობა, რომ სოციალიზმის მიერ წამოყენებულმა ახალმა პრინციპებმა გაიმარჯვონ აგრესიული იმპერიალისტური პოლიტიკის პრინციპებზე.

ისტორიაში პირველად შეიქმნა ისეთი ვითარება, როცა არა მარტო დიდ, არამედ აგრეთვე პატარა სახელმწიფოებს, ქვეყნებს, რომლებიც დამოუკიდებელი განვითარების გზას დაადგნენ, ყველა სახელმწიფოს, რომელიც მშვიდობას ესწრაფვის, მათი ძალის მიუხედავად, შესაძლებლობა აქვთ განახორციელონ დამოუკიდებელი საგარეოპოლიტიკური კურსი.

თანამედროვეობის ძირითადი საკითხი ომისა და მშვიდობის საკითხია. ომის საფრთხის ერთადერთი წყაროა იმპერიალიზმი. იმპერიალისტური ბანაკი ამზადებს ყველაზე საშინელ დანაშაულს კაცობრიობის წინაშე — მსოფლიო თერმოატომგულის ომს, რომელსაც შეუძლია უმაგალითო ნგრევა გამოიწვიოს მთელ ქვეყნებში, გაქრობოს მთელი ხალხები. მშვიდობისა და ომის პრობლემა ასეულ მილიონობით ადამიანის სიკვდილ-სიცოცხლის პრობლემა გახდა.

ხალხთა მთელი ღონისძიებანი უნდა მოხმარდეს იმას, რომ დროზე ალაგმონ იმპერიალისტები, მოუსპონ მათ მომაკვდინებელი დარაღის ამოქმედების შესაძლებლობა. **მთავარია თავიდან ავიცილოთ თერმოატომგულის ომი, საშუალება არ მივცეთ მას იფეთქოს.** და ეს ძალუძს ადამიანთა ახლანდელ თაობას.

საბჭოთა სახელმწიფოს განმტკიცება, მსოფლიო სოციალისტური სისტემის შექმნა ისტორიული ნაბიჯებია კაცობრიობის იმ საუკუნეობრივი ოცნების განსახორციელებლად, რომ საზოგადოების ცხოვრებიდან აღიკვეთოს ომები. მსოფლიოს სოციალისტურ ნაწილში არ არიან კლასები და სოციალური ჯგუფები, რომლებიც დაინტერესებული იყონ ომების გაჩაღებით. სოციალიზმმა გაუსწრო კაპიტალიზმს მეცნიერებისა და ტექნიკის მთელ რიგ დიდმნიშვნელოვან დარგებში და მშვიდობისმოყვარე ხალხებს ხელთ მისცა მძლავრი მატერიალური საშუალებანი იმპერიალისტური აგრესიის ასალგამავად. თუ კაპიტალიზმი თავის ბატონობას ცეცხლითა და მახვილით ნერგავდა, სოციალიზმს არ ესაჭიროება ომები თავისი იდეალების გასავრცელებლად. ძველ წყობილებასთან შედარებით უპირატესობა საზოგადოების ორგანიზაციაში, სახელმწიფო წყობილებაში, ეკონომიკაში, ცხოვრების დონისა და სულიერი კულტურის ამაღლებაში — აი მისი იარაღი.

სოციალისტური სისტემა დედამიწის მთელი მშვიდობისმოყვარე ძალების მიზიდულობის ბუნებრივი ცენტრია. მისი საგარეო პოლიტიკის პრინციპები მზარდ საერთაშორისო აღიარებასა და მხარდაჭერას პოულობენ. დედამიწაზე შეიქმნა ვრცელი **მშვიდობის ზონა.** სოციალისტურ ქვეყნებთან ერთად მასში შედის დიდი ჯგუფი არასოციალისტური სახელმწიფოებისა, რომლებიც ამა თუ იმ მიზეზის გამო დაინტერესებული არ არიან ომის გაჩაღებით. ამ სახელმწიფოთა გამოსვლამ მსოფლიო პოლიტიკის სარბიელზე არსებითად შეცვალა ძალთა თანაფარდობა მშვიდობის სასარგებლოდ.

იზრდება იმ ქვეყნების რიცხვი, რომლებიც მხარს უჭერენ ნეიტრალიტეტის პოლიტიკას. ცდილობენ დაიცვან თავი საფრთხისაგან, რომელსაც შეიცავს აგრესიულ სამხედრო ბლოკებში მონაწილეობა.

ახალ ისტორიულ ეპოქაში განუზომლად გაიზარდა ხალხის მასების შესაძლებლობა აქტიურად ჩაერიონ საერთაშორისო საკითხების გადაჭრაში, ხალხები სულ უფრო აქტიურად იღებენ საკუთარ ხელში მშვიდობისა და ომის საკითხის გადაჭრას. მასების ომისსაწინააღმდეგო მოძრაობა, რომელიც სხვადასხვა ფორმას იღებს, უდიდესი ფაქტორია მშვიდობისათვის ბრძოლაში. ამ საყოველთაო-სახალხო ბრძოლის დიდ მაორგანიზებელ ძალად გამოდის საერთაშორისო მუშათა კლასი, იმპერიალისტური ომების წინააღმდეგ ყველაზე შეურიგებელი, ყველაზე თანმიმდევარი მებრძოლი.

მძლავრი სოციალისტური ბანაკის, მშვიდობისმოყვარე არასოციალისტური სახელმწიფოების, საერთაშორისო მუშათა კლასისა და მთელი იმ ძალების გაერთიანებული ღონისძიებებით, რომლებიც მშვიდობის საქმეს იცავენ, **შეიძლება თავიდან ავიცილოთ მსოფლიო ომი.** იმპერიალიზმის ძალებთან შედარებით სოციალიზმის ძალების, ომის ძალებთან შედარებით მშვიდობის ძალების მზარდი უპირატესობა იმას იწვევს, რომ დედამიწაზე სოციალიზმის ჯერ კიდევ სრულ გამარჯვებამდე, როცა მსოფლიოს ერთ ნაწილში კაპიტალიზმი კიდევ არსებობს, წარმოიშობა იმის რეალური შესაძლებლობა, რომ მსოფლიო ომი გამორიცხოს საზოგადოების ცხოვრებიდან, მთელ მსოფლიოში სოციალიზმის გამარჯვება საბოლოოდ მოსპობს ყოველგვარი ომის წარმოშობის სოციალურ და ეროვნულ მიზეზებს. **კომუნიზმის ისტორიული მისიაა მოსპოს ომები, დაამკვიდროს დედამიწაზე მარადიული მშვიდობა.**

მტკიცე მშვიდობის უზრუნველყოფის რადიკალური გზაა საყოველთაო და სრული განიარაღება მკაცრი საერთაშორისო კონტროლით. იმპერიალისტმა ხალხებს დააკისრა შეიარაღების უმაგალითო ტვირთი. სოციალიზმს თავის მოვალეობად კაცობრიობის წინაშე ის მიაჩნია, რომ იხსნას იგი ეროვნული სიმდიდრის ამ უაზრო ფლანგვისაგან. ასეთი ამოცანის გადაწყვეტას ისტორიული მნიშვნელობა ექნება კაცობრიობისათვის. აქტიური მტკიცე ბრძოლით ხალხებს შეუძლიათ აიძულონ და კიდევაც უნდა აიძულონ იმპერიალისტები განიარაღდნენ.

სოციალიზმმა კაცობრიობას შესთავაზა ერთადერთი გონივრული პრინციპი სახელმწიფოთა შორის ურთიერთობისა ორ სისტემად მსოფლიოს გაყოფის პირობებში — სხვადასხვა სოციალური წყობილების სახელმწიფოთა მშვიდობიანი თანაარსებობის პრინციპი, რომელიც ვ. ი. ლენინმა წამოაყენა.

სოციალისტური და კაპიტალისტური სახელმწიფოების **მშვიდობიანი თანაარსებობა** ადამიანთა საზოგადოების **განვითარების ობიექტური აუცილებლობაა. ომი არ შეიძლება იყოს და არც უნდა იყოს საერთაშორისო დავის გადაჭრის საშუალება.** მშვიდობიანი თანაარსებობა ან კატასტროფული ომი — მხოლოდ ასე დააყენა საკითხი ისტორიამ. იმ შემთხვევაში, თუ იმპერიალისტი აგრესორები მაინც გაბედავენ გააჩაღონ ახალი მსოფლიო ომი, ხალხები ვიღარ მოითმენენ წყობილებას, რომელიც მათ თავს ატეხს გამანადგურებელ ომებს. ისინი აღგვიან და დაასამარებენ იმპერიალიზმს.

მშვიდობიანი თანაარსებობა გულისხმობს: უარისთქმას ომზე, როგორც სახელმწიფოთა შორის სადავო საკითხების გადაჭრის საშუალებაზე, ამ საკითხების გადაჭრას მოლაპარაკების გზით; თანასწორუფლებიანობას, ურთიერთგაგებასა და ნდობას სახელმწიფოთა შორის, ერთმანეთის ინტერესების გათვალისწინებას; საშინაო საქმეებში ჩაურევლობას, თვითეული ხალხის იმ უფლების აღიარებას, რომ დამოუკიდებლად წყვეტდეს თავისი ქვეყნის ყველა საკითხს; ყველა ქვეყნის სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობის მტკიცე პატივისცემას; ეკონომიური და კულტურული თანამშრომლობის განვითარებას სრული თანასწორობისა და ურთიერთსარგებლობის საფუძველზე.

მშვიდობიანი თანაარსებობა საფუძველია მშვიდობიანი შეჯიბრებისა სოციალიზმსა და კაპიტალიზმს შორის საერთაშორისო მასშტაბით და სპეციფიკური ფორმაა კლასობრივი ბრძოლისა მათ შორის. სოციალისტური ქვეყნები თანმიმდევრულად ახორციელებენ მშვიდობიანი თანაარსებობის ხაზს და აღწევენ მსოფლიო სოციალისტური სისტემის პოზიციების განუხრელ განმტკიცებას მის შეჯიბრებაში კაპიტალიზმთან. მშვიდობიანი თანაარსებობის პირობებში იქმნება უფრო ხელსაყრელი შესაძლებლობანი კაპიტალისტური ქვეყნების მუშათა კლასის ბრძოლისათვის, აღვილდება კოლონიური და დამოკიდებული ქვეყნების ხალხთა ბრძოლა თავიანთი განთავისუფლებისათვის. მშვიდობიანი თანაარსებობის პრინციპის მხარდაჭერა შეესაბამება ბურჟუაზიის იმ ნაწილის ინტერესებსაც, რომელსაც ეშინია რეაქციული, ატომგულის ომი არც კაპიტალისტურ საზოგადოების გაბატონებულ კლასებს დაიზოგავს. მშვიდობიანი თანაარსებობის პოლიტიკა შეესაბამება მთელი კაცობრიობის საარსებო ინტერესებს, გარდა მსხვილი მონოპოლიების მესვეურებისა და სამხედრო ხროვისა.

საბჭოთა კავშირი თანმიმდევრულად იცავდა და დაიცავს სხვადასხვა საზოგადოებრივი წყობილების სახელმწიფოთა მშვიდობიანი თანაარსებობის პოლიტიკას.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია აყენებს შემდეგ **ამოცანებს საერთაშორისო ურთიერთობის დარგში:**

— სხვა სოციალისტურ ქვეყნებთან, მშვიდობისმოყვარე სახელმწიფოებთან და ხალხებთან ერთად გამოვიყენოთ ყველა საშუალება მსოფლიო ომის თავიდან აცილებისა და ისეთი პირობების შექმნისათვის, რომლებიც შესაძლებელს გახდიან სავსებით გამოვრიცხოთ ომი საზოგადოების ცხოვრებიდან;

— განვახორციელოთ ჯანსაღი საერთაშორისო ურთიერთობის დამყარების კურსი, ვცდილობდეთ მივაღწიოთ ერთმანეთის მოწინააღმდეგე ყველა სამხედრო ბლოკის დაშლას, „ცივი ომის", ხალხთა შორის მტრობისა და სიძულვილის პროპაგანდის შეწყვეტას, უცხოეთის ყველა საჰაერო, საზღვაო, რაკეტული და სხვა სამხედრო ბაზების ლიკვიდაციას სხვა ქვეყნების ტერიტორიაზე;

— ვცდილობდეთ მივაღწიოთ საყოველთაო და სრულ განიარაღებას მტკიცე საერთაშორისო კონტროლით;

— განვამტკიცოთ ძმური მეგობრობა და მჭიდრო თანამშრომლობა აზიის, აფრიკის, ლათინური ამერიკის სახელმწიფოებთან, რომლებიც იბრძვიან ეროვნული დამოუკიდებლობის მიღწევისა და განმტკიცებისათვის, ყველა ხალხთან და სახელმწიფოსთან, რომლებიც იბრძვიან მშვიდობის შენარჩუნებისათვის;

— განვახორციელოთ ყველა კაპიტალისტურ ქვეყანასთან, მათ შორის ამერიკის შეერთებულ შტატებთან, დიდ ბრიტანეთთან, საფრანგეთთან, გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკასთან, იაპონიასთან, იტალიასთან ურთიერთობის გაუმჯობესებისა და განვითარების აქტიური თანმიმდევრული პოლიტიკა მშვიდობის უზრუნველყოფის ინტერესებისათვის;

— ყოველი ღონისძიებით შევუწყოთ ხელი საერთაშორისო მუშათა კლასის ყველა იმ რაზმისა და ორგანიზაციის საბრძოლო სოლიდარობის განმტკიცებას, რომლებიც იბრძვიან ომების იმპერიალისტური პოლიტიკის წინააღმდეგ;

— თანმიმდევრულად განვახორციელოთ ომის წინააღმდეგ მებრძოლი მთელი ძალების შეკავშირების ხაზი. ყველა ორგანიზაცია და პარტია, რომლებიც ესწრაფვიან ომის თავიდან აცილებას, ნეიტრალისტური და პაციფისტური მოძრაობანი, ბურჟუაზიული წრეები, რომლებიც მხარს უჭერენ მშვიდობას და ქვეყნებს შორის ურთიერთობის ნორმალიზაციას, ჰპოვებენ საბჭოთა კავშირის გაგებასა და მხარდაჭერას;

— განვახორციელოთ ვაჭრობის, კულტურული ურთიერთობის, მეცნიერებისა და ტექნიკის დარგში საერთაშორისო თანამშრომლობის განვითარების კურსი;

— დავიცვათ მაღალი სიფხიზლე აგრესიული წრეების მიმართ, რომლებიც ისწრაფვიან დაარღვიონ მშვიდობა, დროზე გამხილოთ სამხედრო ავანტიურების წამომწყებნი, განვახორციელოთ ყველა საჭირო ღონისძიება ჩვენი სოციალისტური სამშობლოს, მთელი სოციალისტური ბანაკის უშიშროებისა და ხელშეუხებლობის უზრუნველსაყოფად.

სკკპ და მთელი საბჭოთა ხალხი ყველავაც გაილაშქრებენ ყველა და ყოველგვარი დამპყრობლური ომის წინააღმდეგ, მათ შორის კაპიტალისტურ სახელმწიფოთა შორის ომების წინააღმდეგ, ლოკალური ომების წინააღმდეგ, რომელთა მიზანია ხალხების განმათავისუფლებელ მოძრაობათა ჩახშობა, და თავიანთ მოვალეობად მიაჩნიათ მხარი დაუჭირონ ჩაგრული ხალხების წმიდათა-წმიდა ბრძოლას, მათს სამართლიან განმათავისუფლებელ ომებს იმპერიალიზმის წინააღმდეგ.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიას მაღლა ეჭირება მშვიდობისა და ხალხთა მეგობრობის დროშა.

ნაწილი მეორე

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ამოცანები კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობაში

კომუნიზმი მთელი კაცობრიობის ნათელი მომავალია

კომუნისტური საზოგადოების აშენება საბჭოთა ხალხის უშუალო პრაქტიკული ამოცანა გახდა. სოციალიზმის თანდათანობით გადაზრდა კომუნიზმში ობიექტური კანონზომიერებაა; იგი მომზადა საბჭოთა სოციალისტური საზოგადოების მთელმა წინა განვითარებამ.

რას წარმოადგენს კომუნიზმი?

კომუნიზმი არის უკლასო საზოგადოებრივი წყობილება, სადაც წარმოების საშუალებათა ერთიანი საერთოსახალხო საკუთრებაა, საზოგადოების ყველა წევრი სოციალურად სავსებით თანასწორია, ადამიანთა ყოველმხრივ განვითარებასთან ერთად საწარმოო ძალებიც გაიზრდებიან მუდამ განვითარებადი მეცნიერებისა და ტექნიკის საფუძველზე, საზოგადოებრივი სიმდიდრის ყველა წყარო სავსე ნაკადად იღენს და განხორციელდება დიადი პრინციპი „თვითეულისაგან — უნარის მიხედვით, თვითეულს — მოთხოვნილების მიხედვით". კომუნიზმი თავისუფალ და შეგნებულ მშრომელთა მაღალორგანიზებული საზოგადოებაა, რომელშიც დამკვიდრდება საზოგადოებრივი თვითმმართველობა, საზოგადოების საკეთილდღეო შრომა ყველასათვის გახდება პირველი სასიცოცხლო მოთხოვნილება და შეგნებული აუცილებლობა, თვითეულის უნარი გამოყენებულ იქნება უდიდესი სარგებლობით ხალხისათვის.

მაღალი კომუნისტური შეგნება, შრომისმოყვარეობა და დისციპლინა, საზოგადოებრივი ინტერესებისადმი ერთგულება კომუნისტური საზოგადოების ადამიანის განუყრელი თვისებებია.

კომუნიზმი უზრუნველყოფს საზოგადოებრივი წარმოების განუწყვეტელ განვითარებას და შრომის ნაყოფიერების გადიდებას სწრაფი მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის საფუძველზე, აიარაღებს ადამიანს ყველაზე სრულყოფილი და მძლავრი ტექნიკით, უდიდეს სიმაღლეზე აჰყავს ადამიანთა ბატონობა ბუნებაზე, შესაძლებლობას გვაძლევს სულ უფრო მეტად და სრულად ვმართავდეთ ბუნების სტიქიურ ძალებს. მიღწეული იქნება მთელი საზოგადოებრივი მეურნეობის გეგმაზომიერი ორგანიზაციის უმაღლესი საფეხური, უზრუნველყოფილი იქნება მატერიალური სიმდიდრის და შრომითი რესურსების ყველაზე ეფექტური და გონივრული გამოყენება საზოგადოების წევრთა მზარდი მოთხოვნილებების დასაკმაყოფილებლად.

კომუნიზმის დროს სავსებით ქრებიან კლასები, არ იქნება სოციალურ-ეკონომიური და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო განსხვავებანი ქალაქსა და სოფელს შორის; საწარმოო ძალების განვითარების დონითა და შრომის ხასიათით, წარმოებითი ურთიერთობის ფორმებით, საყოფაცხოვრებო პირობებით, მოსახლეობის კეთილდღეობის დონით სოფელი ქალაქის დონეს აღწევს. კომუნიზმის გამარჯვების შემდეგ ადამიანთა საწარმოო საქმიანობაში მოხდება გონებრივი და ფიზიკური შრომის ორგანული შეერთება. ინტელიგენცია აღარ იქნება ცალკე სოციალური ფენა, რამდენადაც ფიზიკური შრომის მუშაკები თავიანთი კულტურულ-ტექნიკური დონით გონებრივი შრომის ადამიანთა დონეს მიაღწევენ.

ამრიგად, კომუნიზმი ბოლოს უღებს საზოგადოების დაყოფას კლასებად და სოციალურ ფენებად, მაშინ როცა კაცობრიობის მთელი ისტორია, პირველყოფილი დროის გამოკლებით, იყო ისტორია კლასობრივი საზოგადოებისა, სადაც დაპირისპირებულ კლასებად დაყოფა იწვევდა ადამიანის მიერ ადამიანის ექსპლოატაციას. კლასობრივ ბრძოლას და ანტაგონიზმს ერებსა და სახელმწიფოებს შორის.

კომუნიზმის დროს ყველა ადამიანს ექნება თანასწორი მდგომარეობა საზოგადოებაში, ერთნაირი დამოკიდებულება წარმოების საშუალებებისადმი, შრომისა და განაწილების თანაბარი პირობები და აქტიურ მონაწილეობას მიიღებს საზოგადოებრივი საქმეების მართვაში. საზოგადოებრივი და პირადი ინტერესების ერთიანობის საფუძველზე დამკვიდრდება ჰარმონიული ურთიერთობა პიროვნებასა და საზოგადოებას შორის, ადამიანთა მოთხოვნილებანი, მიუხედავად მთელი მათი უდიდესი სხვადასხვაობისა, ყოველმხრივ განვითარებული ადამიანის ჯანსაღ, გონივრულ მოთხოვნილებათა გამომხატველი იქნებიან.

უზრუნველყოს საზოგადოების განუწყვეტელი პროგრესი, საზოგადოების თვითეულ წევრს მისცეს მატერიალური და კულტურული სიკეთე მისი მზარდი საჭიროებების, ინდივიდუალური მოთხოვნილებებისა და გემოვნების მიხედვით — ასეთია კომუნისტური წარმოების მიზანი. ადამიანთა მოთხოვნილებები დაკმაყოფილდება საზოგადოებრივი ფონდების ხარჯზე. პირადი მოხმარების საგნები საზოგადოების თვითეული წევრის სრულ მფლობელობასა და განკარგულებაში გადადის.

კომუნისტური საზოგადოება, რომელსაც საფუძვლად უდევს მაღალორგანიზებული წარმოება და განვითარებული ტექნიკა, ცვლის შრომის ხასიათს, მაგრამ საზოგადოების წევრებს არ ათავისუფლებს შრომისაგან. იგი სრულიადაც არ იქნება ანარქიის, უქნარობისა და მცონარობის საზოგადოება. თვითეული შრომისუნარიანი მონაწილეობას მიიღებს საზოგადოებრივ შრომაში და უზრუნველყოფს საზოგადოების მატერიალური და სულიერი სიმდიდრის განუწყვეტელ ზრდას. საზოგადოების ყველა წევრს, იმის მეოხებით, რომ შეიცვლება შრომის ხასიათი და გაიზრდება მისი ტექნიკური აღჭურვილობა, იმის მეოხებით, რომ მაღალი იქნება შეგნების დონე, განუვითარდება შინაგანი მოთხოვნილება ნებაყოფლობით და თავისი მიდრეკილების მიხედვით იშრომოს საზოგადოებრივი კეთილდღეობისათვის.

კომუნისტური წარმოება მრითხოვს მაღალ ორგანიზებულობას, სიზუსტესა და დისციპლინას, რომლებიც უზრუნველყოფილი იქნება არა იძულების გზით, არამედ საზოგადოებრივი მოვალეობის შეგნების საფუძველზე, და რომლებსაც კომუნისტური საზოგადოების მთელი წყობა განსაზღვრავს, შრომა და დისციპლინა მძიმე ტვირთად როდი დააწვება ადამიანს; შრომითი საქმიანობა აღარ იქნება მხოლოდ ცხოვრების საშუალება და გადაიქცევა ჭეშმარიტ შემოქმედებად, სიხარულის წყაროდ.

კომუნიზმი საზოგადოებრივი ცხოვრების ორგანიზაციის უმაღლესი ფორმაა. ყველა საწარმოო უჯრედი, ყველა თვითმმართველი ასოციაცია ჰარმონიულად იქნება გაერთიანებული საერთო გეგმაზომიერად ორგანიზებულ მეურნეობაში, საზოგადოებრივი შრომის ერთიან რიტმში.

კომუნიზმის დროს ერები სულ უფრო მეტად, ყოველმხრივ დაუახლოვდებიან ერთმანეთს ეკონომიური, პოლიტიკური და სულიერი ინტერესების სრული ერთობის, ძმური მეგობრობისა და თანამშრომლობის საფუძველზე.

კომუნიზმი ისეთი წყობილებაა, სადაც გაიფურჩქნება და მთლიანად გაიშლება თავისუფალი ადამიანის ნიჭი და ტალანტი, საუკეთესო ზნეობრივი თვისებები. ოჯახური ურთიერთობა საბოლოოდ გაიწმინდება მატერიალური ანგარიშისაგან და მთლიანად ურთიერთ სიყვარულისა და მეგობრობის გრძნობებზე იქნება აგებული.

კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობის ძირითად ამოცანებს რომ განსაზღვრავს, პარტია ხელმძღვანელობს ვ. ი. ლენინის გენიალური ფორმულით: **„კომუნიზმი — ეს არის საბჭოთა ხელისუფლება პლუს მთელი ქვეყნის ელექტროფიკაცია".**

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია როგორც მეცნიერული კომუნიზმის პარტია, აყენებს და წყვეტს კომუნისტური მშენებლობის ამოცანებს მატერიალურ და სულიერ წანამძღვართა მომზადების და მომწიფების კვალობაზე, ამასთან ხელმძღვანელობს იმით, რომ არ შეიძლება გადაახტე განვითარების აუცილებელ საფეხურებს, ისევე როგორც არ შეიძლება შეჩერდე მიღწეულზე, შეაკავო წინსვლა. კომუნიზმის მშენებლობის ამოცანების გადაჭრა ხორციელდება თანმიმდევრულ ეტაპებად.

უახლოეს ათწლეულში (1961-1970 წლებში) საბჭოთა კავშირი, რომელიც ქმნის კომუნიზმის მატერიალურ-ტექნიკურ ბაზას, ერთ სულ მოსახლეზე პროდუქციის წარმოების მხრივ გაუსწრებს კაპიტალიზმის ყველაზე მძლავრ და მდიდარ ქვეყანას — ამერიკის შეერთებულ შტატებს; მნიშვნელოვნად ამაღლდება მშრომელთა მატერიალური კეთილდღეობა და კულტურულ-ტექნიკური დონე, ყველასათვის უზრუნველყოფილი იქნება მატერიალური შეძლება; ყველა კოლმეურნეობა და საბჭოთა მეურნეობა გადაიქცევა მაღალნაყოფიერ და მაღალშემოსავლიან მეურნეობად; ძირითადად დაკმაყოფილდება საბჭოთა ადამიანების მოთხოვნილებანი კეთილმოწყობილ ბინებზე, გაქრება მძიმე ფიზიკური შრომა; სსრ კავშირი ყველაზე მოკლე სამუშაო დღის ქვეყანა გახდება.

მეორე ათწლეულის შედეგად. (1971-1980 წლები) შეიქმნება კომუნიზმის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა, მთელი მოსახლეობისათვის უზრუნველყოფილი იქნება მატერიალური და კულტურული სიკეთის სიუხვე; საბჭოთა საზოგადოება უშუალოდ მივა მოთხოვნილებათა მიხედვით განაწილების პრინციპის განხორციელებასთან, მოხდება თანდათანობით გადასვლა ერთიან საერთო-სახალხო საკუთრებაზე. ამრიგად, **სსრ კავშირში ძირითადად აშენდება კომუნისტური საზოგადოება.** კომუნისტური საზოგადოების მთლიანად აშენება დამთავრდება მომდევნო პერიოდში.

კომუნიზმის დიადი შენობა საბჭოთა ხალხის — მუშათა კლასის, გლეხობის, ინტელიგენციის ბეჯითი შრომით შენდება, რაც უფრო წარმატებით შრომობენ ისინი, მით უფრო ახლოვდება დიადი მიზნის განხორციელება — კომუნისტური საზოგადოების აშენება.

(გაგრძელება მე-3 გვერდზე)

პროგრამა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა

I. პარტიის ამოცანები ეკონომიური მშენებლობის, კომუნიზმის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის შექმნისა და განვითარების დარგში

(გაგრძელება)

პარტიისა და საბჭოთა ხალხის მთავარი ეკონომიური ამოცანა ის არის, რომ ორი ათწლეულის მანძილზე შექმნან **კომუნიზმის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა.** ეს ნიშნავს: ჩვენი ქვეყნის სრულ ელექტროფიკაციას და ამ საფუძველზე ტექნიკის, ტექნოლოგიისა და საზოგადოებრივი წარმოების ორგანიზაციის სრულყოფას მრეწველობასა და სოფლის მეურნეობაში; საწარმოო პროცესების კომპლექსურ მექანიზაციას, მათს სულ უფრო სრულ ავტომატიზაციას; ქიმიის ფართოდ გამოყენებას სახალხო მეურნეობაში; წარმოების ახალი, ეკონომიურად ეფექტური დარგების, ახალ სახეობათა ენერგიისა და მასალების ყოველმხრივ განვითარებას; ბუნებრივი, მატერიალური და შრომითი რესურსების ყოველმხრივ და რაციონალურ გამოყენებას; წარმოებასთან მეცნიერების ორგანულად შეერთებას და მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის სწრაფ ტემპებს; მშრომელთა მაღალ კულტურულ-ტექნიკურ დონეს; მნიშვნელოვან უპირატესობას ყველაზე განვითარებულ კაპიტალისტურ ქვეყნებთან შედარებით შრომის ნაყოფიერების მხრივ, რაც კომუნისტური წყობილების გამარჯვების უმნიშვნელოვანესი პირობაა.

ამის შედეგად სსრ კავშირს ექნება სიმძლავრის მიხედვით უმაგალითო საწარმოო ძალები, იგი გადაჭარბებს ყველაზე განვითარებული ქვეყნების ტექნიკურ დონეს და დაიკავებს მსოფლიოში პირველ ადგილს ერთ სულ მოსახლეზე პროდუქციის წარმოების მხრივ. ეს იქნება საფუძველი კომუნისტურ საზოგადოებრივ ურთიერთობად სოციალისტური საზოგადოებრივი ურთიერთობის თანდათანობით გარდაქმნისა, წარმოების ისეთი განვითარებისა, რომელიც საშუალებას მოგვცემს უხვად დავაკმაყოფილოთ საზოგადოებისა და ყველა მისი მოქალაქის მოთხოვნილებანი.

კაპიტალიზმისაგან განსხვავებით მეურნეობის გეგმიანი სოციალისტური სისტემა ტექნიკური პროგრესის დაჩქარებას შეახამებს მთელი შრომისუნარიანი მოსახლეობის სრულ დასაქმებასთან. ავტომატიზაცია და კომპლექსური მექანიზაცია კომუნისტურ შრომად სოციალისტური შრომის თანდათანობით გადაზრდის მატერიალური საფუძველია. ტექნიკური პროგრესი მნიშვნელოვნად აამაღლებს მოთხოვნებს წარმოების კულტურის მიმართ, ყველა მშრომელის სპეციალურ და ზოგადსაგანმანათლებლო მომზადების მიმართ. ახალი ტექნიკის განვითარება გამოყენებული იქნება საბჭოთა ადამიანის შრომის პირობების ძირეული გაუმჯობესებისა და შემსუბუქებისათვის, სამუშაო დღის შემცირებისა და ყოფაცხოვრების კეთილმოწყობისათვის, მძიმე ფიზიკური შრომის, ხოლო შემდეგ ყოველი არაკვალიფიციური შრომის ლიკვიდაციისათვის.

მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა განუწყვეტლივ განვითარდება და სრულყოფილი გახდება კომუნიზმის სრული გამარჯვების გზით საზოგადოების განვითარებასთან ერთად. მეცნიერებისა და ტექნიკის, საწარმოო პროცესების მექანიზაციისა და ავტომატიზაციის განვითარების დონე გამუდმებით გაიზრდება.

კომუნიზმის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის შექმნა მოითხოვს უდიდეს კაპიტალურ დაბანდებებს. ამოცანა ის არის, რომ ეს დაბანდებანი გამოვიყენოთ რაც შეიძლება უფრო მოკლე დროში.

1. მრეწველობის, მშენებლობის, ტრანსპორტის განვითარება, მათი როლი კომუნიზმის საწარმოო ძალების შექმნაში

კომუნიზმის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის შექმნა, ის ამოცანა, რომ სსრ კავშირის მრეწველობა გადავაქციოთ ტექნიკურად ყველაზე სრულყოფილ და მძლავრ მრეწველობად მსოფლიოში, მოითხოვს მძიმე ინდუსტრიის შემდგომ განვითარებას. ამ საფუძველზე ტექნიკურად ხელახლა აღიჭურვება სახალხო მეურნეობის ყველა სხვა დარგი: სოფლის მეურნეობა, მრეწველობა, რომელიც მოხმარების საგნებს უშვებს, მშენებლობა, ტრანსპორტი, კავშირგაბმულობა, აგრეთვე ის დარგები, რომლებიც უშუალოდ ემსახურებიან ადამიანთა ყოფაცხოვრებას: ვაჭრობა, საზოგადოებრივი კვება, ჯანმრთელობის დაცვა, საბინაო და კომუნალური მეურნეობა.

საბჭოთა კავშირში შექმნილია პირველხარისხოვანი მძიმე ინდუსტრია—ჩვენი ქვეყნის ტექნიკური პროგრესისა და ეკონომიური ძლიერების საფუძველი. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია კვლავაც დაუცხრომლად იზრუნებს მძიმე მრეწველობის ზრდისა და მისი ტექნიკური პროგრესისათვის. მძიმე მრეწველობის მთავარი ამოცანა ის არის, რომ სავსებით უზრუნველყოს ქვეყნის თავდაცვის საჭიროებანი, სახალხო მეურნეობის იმ დარგების განვითარება, რომლებიც აწარმოებენ მოხმარების საგნებს ხალხის მოთხოვნილებათა, საბჭოთა ადამიანის საარსებო საჭიროებათა უკეთ და სრულად დაკმაყოფილების მიზნით, უზრუნველყოს ჩვენი ქვეყნის საწარმოო ძალების განვითარება.

ამ საფუძველზე საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია ითვალისწინებს გავადიდოთ **სამრეწველო პროდუქციის მოცულობა:**

უახლოესი 10 წლის განმავლობაში — დაახლოებით ორნახევარჯერ და გადავაჭარბოთ ამერიკის შეერთებული შტატების სამრეწველო წარმოების დონეს;

20 წლის განმავლობაში—სულ ცოტა ექვსჯერ და დიდად გავუსწროთ ამერიკის შეერთებული შტატების სამრეწველო წარმოების ახლანდელ საერთო მოცულობას.

ამისათვის საჭიროა **შრომის ნაყოფიერების** გადიდება მრეწველობაში 10 წლის განმავლობაში ერთიორად და უფრო მეტად. 20 წლის განმავლობაში კი—ოთხჯერ-ოთხნახევარჯერ. 20 წლის შემდეგ შრომის ნაყოფიერება საბჭოთა მრეწველობაში გადაჭარბებს ამერიკის შეერთებული შტატების შრომის ნაყოფიერების თანამედროვე დონეს დაახლოებით ერთიორად, ხოლო საათობრივი გამომუშავების მიხედვით—სსრ კავშირში სამუშაო დღის შემცირებასთან დაკავშირებით—მნიშვნელოვნად უფრო მეტად.

მრეწველობის ასეთი ინტენსიური განვითარებისათვის საჭირო იქნება დიდი პროგრესული ძვრები მის **სტრუქტურაში.** განსაკუთრებით იზრდება როლი ახალი დარგებისა, რომლებიც უზრუნველყოფენ ყველაზე დიდ ტექნიკურ პროგრესს. სათბობისა და ენერგეტიკის, ნედლეულისა და მასალების ნაკლებ ეფექტურ სახეობებს სულ უფრო მეტად განდევნიან მაღალეფექტური სახეობანი, ამასთან მკვეთრად გაიზრდება მათი კომპლექსური გამოყენება. ბევრად ამაღლდება სინთეზური მასალების, ლითონებისა და ახალ თვისებათა მქონე შენადნობების ხვედრითი წონა. სწრაფად და ფართოდ დაინერგება ავტომატიკასა და ელექტრონულ ტექნიკასთან დაკავშირებული მანქანების, ხელსაწყოებისა და აპარატურის ახალი ტიპები.

ელექტროფიკაცია, რომელიც კომუნისტური საზოგადოების ეკონომიკის მშენებლობის ღერძს წარმოადგენს, წამყვან როლს ასრულებს სახალხო მეურნეობის ყველა დარგის განვითარებაში, მთელი თანამედროვე ტექნიკური პროგრესის უზრუნველყოფაში. ამიტომ საჭიროა უზრუნველვყოთ **ელექტროენერგიის** წარმოების წინგამსწრები ტემპები. ჩვენი ქვეყნის ელექტროფიკაციის გეგმა ითვალისწინებს: უახლოესი ათწლეულის მანძილზე თითქმის სამჯერ გაიზარდოს შრომის ელექტროაღჭურვილობა მრეწველობაში; იაფი ელექტროენერგიის ბაზაზე ფართოდ განვითარდეს ელექტროტევადი წარმოება; განხორციელდეს ტრანსპორტის, სოფლის მეურნეობის, სოფლისა და ქალაქის მოსახლეობის ყოფაცხოვრების მასობრივი ელექტროფიკაცია. მეორე ათწლეულში მთელი ჩვენი ქვეყნის ელექტროფიკაცია ძირითადად დამთავრდება.

ელექტროენერგიის წლიური წარმოება ათწლეულის დამლევისათვის უნდა აავიყვანოთ დაახლოებით 900-1.000 მილიარდ, ხოლო მეორე ათწლეულის დამლევისათვის—2.700-3.000 მილიარდ კილოვატ-საათამდე. ამისათვის საჭირო იქნება ოცწლეულის მანძილზე შესაბამისად გავადიდოთ ელექტროსადგურების სიმძლავრენი, ავაგოთ ასეულ ათასობით კილომეტრი მაღალი ძაბვის მაგისტრალური და განმანაწილებელი ქსელები ჩვენი ქვეყნის ყველა რაიონში. შეიქმნება სსრ კავშირის ერთიანი ენერგეტიკული სისტემა, რომელსაც სიმძლავრეთა საკმაო რეზერვი ექნება, რაც საშუალებას მოგვცემს გადავცეთ ელექტროენერგია ჩვენი ქვეყნის აღმოსავლეთი რაიონებიდან ევროპულ ნაწილში, და რომელიც დაკავშირებული იქნება სხვა სოციალისტური ქვეყნების ენერგოსისტემებთან.

ატომური ენერგიის წარმოების გაიაფების კვალობაზე გაჩაღდება ატომური ელექტროსადგურების მშენებლობა, მეტადრე იმ რაიონებში, სადაც ენერგიის სხვა წყაროები ნაკლებად არის, გაფართოვდება ატომური ენერგიის მშვიდობიანი მიზნებისათვის გამოყენება სახალხო მეურნეობაში, მედიცინაში, მეცნიერებაში.

თანამედროვე მრეწველობის საფუძველს—**ლითონისა და სათბობის** წარმოების შემდგომი სწრაფი გადიდება კვლავ დარჩება ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს სახალხო-სამეურნეო ამოცანად. 20 წლის მანძილზე შავი მეტალურგია ისეთ დონეს მიაღწევს, რომ საშუალება გვექნება გამოვადნოთ წელიწადში დაახლოებით 250 მილიონი ტონა ფოლადი. ფოლადის წარმოებამ მთლიანად უნდა დაკმაყოფილოს სახალხო მეურნეობის მზარდი მოთხოვნილებანი იმ დროისათვის მიღწეული ტექნიკური პროგრესის დონის შესაბამისად. განსაკუთრებით დაჩქარდება მსუბუქი, ფერადი და იშვიათი ლითონების წარმოება, დიდად გაიზრდება ალუმინის გამოშვება და მისი გამოყენება ელექტროფიკაციაში, მანქანათმშენებლობაში, მშენებლობასა და ყოფაცხოვრებაში. თანმიმდევრულად განხორციელდება ის ხაზი, რომ უპირატესად განვითარდეს ნავთობისა და გაზის მოპოვება და გაიზარდოს მათი გამოყენება როგორც ნედლეულისა ქიმიური წარმოებისათვის. ქვანახშირის, გაზისა და ნავთობის მოპოვებამ მთლიანად უნდა უზრუნველყოს სახალხო მეურნეობის ყველა მოთხოვნილება. ფართოდ იქნება გამოყენებული მინერალური სათბობის მოპოვების ყველაზე პროგრესული და ეკონომიური ხერხები.

ერთ-ერთი უაღრესად დიდი ამოცანაა ყველა ღონისძიებით განვავითაროთ **ქიმიური** მრეწველობა, სახალხო მეურნეობის ყველა დარგში სრულად გამოვიყენოთ მიღწევები თანამედროვე ქიმიისა. რომელიც უაღრესად აფართოებს სახალხო სიმდიდრის ზრდის, წარმოების ახალი, უფრო სრულყოფილი და იაფი საშუალებებისა და სახალხო მოხმარების საგნების გამოშვების შესაძლებლობებს. ლითონს, ხეს, სხვა მასალებს სულ უფრო მეტად შეცვლის ეკონომიური, პრაქტიკული და მსუბუქი სინთეზური მასალები. მკვეთრად გაიზრდება მინერალური სასუქებისა და მცენარეთა დაცვის ქიმიური საშუალებების წარმოება.

მთელი სახალხო მეურნეობის ხელახალი ტექნიკური აღჭურვისათვის პირველხარისხოვანი მნიშვნელობა აქვს **მანქანათმშენებლობის** განვითარებას, ავტომატური ხაზებისა და მანქანების, ავტომატიკის, ტელემექანიკისა და ელექტრონიკის საშუალებების, ზუსტი ხელსაწყოების წარმოების ყოველი ღონისძიებით დაჩქარებას. სწრაფად განვითარდება მანქანების ისეთი კონსტრუქციები, რომლებიც უზრუნველყოფენ მაღალ ტექნიკურ თვისებებს და შეამცირებენ ნედლეულისა და ენერგიის ხარჯვას, გაადიდებენ შრომის საყოფიერებას. სახალხო მეურნეობის მოთხოვნილებანი ყველა სახეობის თანამედროვე მანქანებზე, ჩარხებსა და აპარატურაზე, აგრეთვე სათადარიგო ნაწილებსა და ინსტრუმენტებზე მთლიანად იქნება დაკმაყოფილებული.

მანქანათმშენებლობის განვითარების საფუძველზე პირველ ათწლეულში განხორციელდება **კომპლექსური მექანიზაცია** მრეწველობაში, სოფლის მეურნეობაში, მშენებლობაში, ტრანსპორტზე, კომუნალურ მეურნეობაში, კომპლექსური მექანიზაცია გამოიწვევს დატვირთვა-გადმოტვირთვის ხელის სამუშაოთა ლიკვიდაციას და გამორიცხავს მძიმე შრომას ძირითადი და დამხმარე საწარმოო ოპერაციების შესრულებისას.

ოცწლეულის მანძილზე მასობრივი მასშტაბით განხორციელდება წარმოების კომპლექსური **ავტომატიზაცია** და სულ უფრო მეტად გადავალთ ავტომატ საამქროებსა და საწარმოებზე, რომლებიც უზრუნველყოფენ მაღალ ტექნიკურ-ეკონომიურ ეფექტიანობას. დაჩქარდება ავტომატური მართვის უაღრესად სრულყოფილი სისტემების დანერგვა. ფართოდ იქნება გამოყენებული კიბერნეტიკა, ელექტრონული საანგარიშო-ამოსახსნელი და მმართველი მოწყობილობანი მრეწველობის, სამშენებლო ინდუსტრიისა და ტრანსპორტის საწარმოო პროცესებში, მეცნიერულ კვლევაში, საგეგმო და საპროექტო საკონსტრუქტორო გაანგარიშებებში. აღრიცხვისა და მართვის სფეროში.

კაპიტალური მშენებლობის უდიდესი მასშტაბები მოითხოვენ **სამშენებლო ინდუსტრიისა და სამენი მასალების მრეწველობის** სწრაფ განვითარებას და ტექნიკურ სრულყოფას, იმ დონემდე, რომელიც უზრუნველყოფს სახალხო მეურნეობის მოთხოვნილებებს, მოითხოვენ მშენებლობის ვადების მაქსიმალურ შემოკლებას, ღირებულების შემცირებასა და ხარისხის გაუმჯობესებას იმ გზით, რომ თანმიმდევრობით განხორციელდეს მისი ინდუსტრიალიზაცია, რაც შეიძლება მალე დამთავრდეს დიდი ზომის კონსტრუქციებისა და სამრეწველო წარმოების ელემენტებისაგან ტიპური პროექტებით სრულასაწყობი შენობებისა და ნაგებობების მშენებლობაზე გადასვლა.

სკკპ წარმართავს ღონისძიებებს იმისათვის, რომ უზრუნველყოს **სახალხო მოხმარების საგნების** წარმოების სწრაფი ზრდა. მრეწველობის მზარდი რესურსები სულ უფრო მეტად უნდა მოხმარდეს საბჭოთა ადამიანების მოთხოვნილებათა ყოველმხრივ დაკმაყოფილებას, მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო და კულტურული მომსახურების საწარმოთა და დაწესებულებათა მშენებლობასა და აღჭურვას. მსუბუქი და კვების ინდუსტრიის ყველა დარგის დაჩქარებულ განვითარებასთან ერთად მძიმე მრეწველობის პროდუქციაში გაიზრდება სახალხო მოხმარების საგნების წილი, უფრო ფართო მასშტაბებით იქნება გამოყენებული ელექტროენერგია და გაზი მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო მომსახურებისათვის.

სახალხო მეურნეობის ზრდა მოითხოვს **ყველა სახეობის ტრანსპორტის** დაჩქარებულ განვითარებას. ტრანსპორტის დარგში უმნიშვნელოვანესი ამოცანებია: სატრანსპორტო-საგზაო მშენებლობის გაფართოება და ყველა სახეობის ტვირთზიდვაზე სახალხო მეურნეობისა და მოსახლეობის მოთხოვნილებათა სრულად დაკმაყოფილება. რკინიგზის და სხვა სახეობათა ტრანსპორტის შემდგომი ტექნიკური ხელახლა აღჭურვა; სიჩქარეთა მნიშვნელოვანი გადიდება რკინიგზებზე, საზღვაო და სამდინარო გზებზე; ყველა სახეობის ტრანსპორტის როგორც ერთიანი სატრანსპორტო ქსელის შემადგენელი ნაწილების შეთანხმებული განვითარება. გადიდდება მოლსადენი ტრანსპორტის ხვედრითი წონა.

ერთიანი ღრმაწყლიანი სისტემა შეაერთებს სსრ კავშირის ევროპული ნაწილის ძირითად შინა წყალსავალ გზებს.

მთელ ჩვენს ქვეყანაში შეიქმნება კეთილმოწყობილი გზების განშტოებული ქსელი. ჩვენი ქვეყნის საავტომობილო პარკი გაიზრდება ისეთ ოდენობამდე, რომელიც უზრუნველყოფს ტვირთზიდვისა და მგზავრთა გადაყვანის მოთხოვნილებების სრულ დაკმაყოფილებას, ფართოდ გავრცელდება ავტომობილის გასაქირავებელი სადგურები. საავიაციო ტრანსპორტი გადაიქცევა მგზავრთა გადაყვანის მასობრივ სახეობად, მოიცავს ჩვენი ქვეყნის ყველა რაიონს.

კიდევ უფრო სწრაფად განვითარდება უახლესი **რეაქტიული** ტექნიკა, უწინარეს ყოვლისა საჰაერო ტრანსპორტის დარგში, აგრეთვე კოსმოსური სივრცის ასათვისებლად.

მოხდება **კავშირგაბმულობის** ყველა საშუალების (ფოსტა, რადიო, ტელევიზია, ტელეფონი და ტელეგრაფი) შემდგომი განვითარება. ჩვენი ქვეყნის ყველა რაიონი მიიღებს კარგ და მყარ სატელეფონო რადიოკავშირს და მოცული იქნება ურთიერთდაკავშირებული სატელევიზიო სადგურების ქსელით.

კომუნიზმის გაშლილი მშენებლობა მოითხოვს მრეწველობის სულ უფრო რაციონალურ **განლაგებას,** რაც უზრუნველყოფს საზოგადოებრივი შრომის ეკონომიას, რაიონების კომპლექსურ განვითარებას და მათი მეურნეობების სპეციალიზაციას, თავიდან აგვაცილებს მოსახლეობის მეტისმეტ სიმჭიდროვეს დიდ ქალაქებში, დაგვეხმარება იმაში, რომ დავძლიოთ არსებითი განსხვავებანი ქალაქსა და სოფელს შორის, შემდგომ შევათანასწოროთ ჩვენი ქვეყნის რაიონების ეკონომიური განვითარების დონეები.

დროის მოგების მიზნით პირველ რიგში გამოყენებული იქნება ისეთი ბუნებრივი რესურსები, რომლებიც ადვილად მისაწვდომია სწრაფი ათვისებისათვის და ყველაზე დიდ სახალხო-სამეურნეო ეფექტს გვაძლევს.

დიდად განვითარდება მრეწველობა **ურალის აღმოსავლეთით** მდებარე რაიონებში, რომლებშიც აუტანელი ბუნებრივი სიმდიდრე, ნედლეულისა და ენერგეტიკის წყაროა.

მომავალი 20 წლის მანძილზე უნდა უზრუნველვყოთ: ციმბირსა და აღმოსავლეთში — ახალი ენერგეტიკული ბაზების შექმნა იაფი ქვანახშირის საბადოებში და ანგარსა და ენისეის ჰიდროენერგორესურსების ათვისების გზით, აქ ენერგოტევადი წარმოებათა მსხვილი ცენტრების ორგანიზაცია, მადნეულის, ნავთობისა და ქვანახშირის საბადოების ახალ სიმდიდრეთა ათვისება, მთელი რიგი ახალი მანქანათსამშენებლო ცენტრების მშენებლობა; ვოლგისპირეთის, ურალის, ჩრდილოეთ კავკასიისა და შუა აზიის რაიონებში — ენერგეტიკის, ნავთობის, გაზისა და ქიმიური მრეწველობის სწრაფი აღმავლობა, მადნეულის საბადოთა ათვისება. ურალსა და უკრაინაში უკვე არსებული ძველი მეტალურგიული ბაზების განვითარებასთან ერთად ჩვენი ქვეყნის მესამე მეტალურგიული ბაზის მშენებლობის დამთავრება ციმბირში, ორი ახალი მეტალურგიული ბაზის შექმნა სსრ კავშირის ცენტრალურ-ევროპულ ნაწილში კურსკის მაგნიტური ანომალიის რკინის მადნის ათვისების საფუძველზე და აღმოსავლეთში. საბჭოთა ადამიანს შეუძლია განაზორციელოს ჩრდილოეთის ზოგიერთი მდინარის დინების შეცვლისა და მათი წყლების რეგულირების გაბედული გეგმები იმ მიზნით, რომ გამოიყენოს მძლავრი ჰიდროენერგორესურსები გვალვიანი რაიონების მორწყვისა და გაწყლიერებისათვის.

მომავალში კიდევ უფრო მნიშვნელოვნად განვითარდება ეკონომიკა სსრ კავშირის ევროპული ნაწილის რაიონებისა, სადაც თავმოყრილია ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობის ძირითადი მასა და არსებობს დიდი შესაძლებლობანი სამრეწველო წარმოების გაფართოებისათვის.

მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის მაქსიმალური დაჩქარება უმნიშვნელოვანესი საერთო-სახალხო ამოცანაა, რომელიც მოითხოვს ყოველდღიურ ბრძოლას ახალ ტექნიკურ საშუალებათა დაპროექტების, დაწარმოებისა და მათი ათვისების ვადების შემცირებისათვის. საჭიროა ყველა ღონისძიებით განვავითაროთ სახალხო მეურნეობის საბჭოების, საწარმოების, საზოგადოებრივი ორგანიზაციების, მეცნიერების, ინჟინრების, კონსტრუქტორების, მუშების, კოლმეურნეების ინიციატივა ახალ ტექნიკურ სრულყოფათა შექმნისა და გამოყენების საქმეში. პირველხარისხოვანი მნიშვნელობა აქვს მასობრივი გამომგონებლობისა და რაციონალიზატორული მოძრაობის, იმ საწარმოების, საამქროების, საბჭოთა მეურნეობების, კოლმეურნეობების, ბრიგადებისა და შრომის ნოვატორების მატერიალურ და მორალურ სტიმულირებას, რომლებიც ახალი ტექნიკის წარმოებას ეუფლებიან და უნარიანად იყენებენ მას.

პარტია ყოველნაირად შეუწყობს ხელს **მეცნიერების როლის** შემდგომ **გაძლიერებას** კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობაში, იმ გამოკვლევათა წახალისებას, რომლებიც ახალ შესაძლებლობებს ქმნიან საწარმოო ძალების განვითარებაში, ხელს შეუწყობს პრაქტიკაში უახლესი მეცნიერულ-ტექნიკური მიღწევების ფართოდ და სწრაფად დანერგვას, ექსპერიმენტული სამუშაოების გადამწყვეტ აღმავლობას, მათ შორის უშუალოდ წარმოებაში, მეცნიერულ-ტექნიკური ინფორმაციის, სამამულო და საზღვარგარეთის მოწინავე გამოცდილების შესწავლისა და გავრცელების მთელი სისტემის სანიმუშოდ დაყენებას. მეცნიერება სავსებით გახდება უშუალო საწარმოო ძალა.

წარმოების ყველა დარგისა და სახეობის **ტექნოლოგიის** განუწყვეტელი **სრულყოფა** მათი განვითარების აუცილებელი პირობაა. ტექნიკური პროგრესის შესაძლებლობაა შევამსუბუქოთ ადამიანის შრომა, მნიშვნელოვნად გავაძლიეროთ და დავაჩქაროთ საწარმოო პროცესები, მივაღწიოთ მათი სიზუსტის უმაღლეს კლასს, მრეწველობის მასობრივი ნაწარმის სტანდარტიზაციას, ნაკადური, კონვეიერული წარმოების მაქსიმალურად დანერგვას. მექანიკურ დამუშავებას შეავსებს და საჭირო შემთხვევებში შეცვლის ქიმიური მეთოდები, ელექტროენერგიის ტექნოლოგიური გამოყენება, ელექტროქიმია და სხვ... წარმოების ტექნოლოგიაში სულ უფრო მეტ ადგილს დაიკავებს რადიოელექტრონიკა, ნახევარგამტარები, ულტრაბგერა. ახალ, ტექნიკურად სრულყოფილ საწარმოთა მშენებლობა შეჩამებული უნდა იყოს მოქმედ საწარმოთა რეკონსტრუქციასთან, მათი მოწყობილობის განახლებასა და მოდერნიზაციასთან.

მონათესავე საწარმოთა სპეციალიზაციისა და კოოპერირების განვითარება, აგრეთვე მიზანშეწონილი კომბინირება ტექნიკური პროგრესისა და საზოგადოებრივი შრომის რაციონალური ორგანიზაციის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი პირობაა. ერთი ტიპის პროდუქციის წარმოება უპირატესად თავმოყრილი უნდა იყოს მსხვილ სპეციალიზებულ საწარმოებში, ამასთან გათვალისწინებულ უნდა იქნას მათი ყველაზე რაციონალური განლაგება.

ახალი ტექნიკა და სამუშაო დღის შემოკლება მოითხოვს გადავიდეთ **შრომის ორგანიზაციის** უფრო **მაღალ საფეხურზე.** ტექნიკური პროგრესი და წარმოების უკეთესი ორგანიზაცია მთლიანად უნდა გამოვიყენოთ თვითეულ საწარმოში შრომის ნაყოფიერების გასაადიდებლად და პროდუქციის თვითღირებულების შესამცირებლად. ეს გულისხმობს: შრომის ნაყოფიერების ზრდის უფრო მაღალ ტემპებს ხელფასის ზრდის ტემპებთან შედარებით, შრომის ნორმირების სრულყოფას, სამუშაო დროის დანაკარგების დაუშვებლობას, სამეურნეო ანგარიშის დანერგვას წარმოების ყველა რგოლში.

უდიდესი მნიშვნელობა ენიჭება ტექნიკურ პროგრესთან დაკავშირებით მრეწველობისა და სახალხო მეურნეობის სხვა დარგების მუშაკთა კვალიფიკაციის სისტემატურ ამაღლებას. საჭიროა იმ მშრომელთა გეგმაზომიერი მომზადება, სწავლება და რაციონალური გამოყენება, რომლებიც მექანიზაციისა და ავტომატიზაციის პროცესში წარმოების ამა თუ იმ უბანზე თავისუფლდებიან და სხვა სამუშაოზე გადადიან.

მოხდება ამჟამად არსებული საწარმოების სრულყოფა და კომუნისტური საზოგადოების საწარმოებად მათი განვითარება. ამ პროცესის დამახასიათებელი ნიშნები იქნება: ახალი ტექნიკა, წარმოების ორგანიზაციისა და კულტურის მაღალი კლასი, რაც დაკავშირებულია საწარმოო პროცესების სულ უფრო სრულ ავტომატიზაციასთან და ავტომატიკის დანერგვასთან მართვისა და კონტროლის სფეროში; მუშათა კულტურულ-ტექნიკური დონის ამაღლება, ფიზიკური შრომის სულ უფრო მეტად შეერთება გონებრივ შრომასთან, საწარმოს კოლექტივის შემადგენლობაში ინჟინერ-ტექნიკურ მუშაკთა ხვედრითი წონის გადიდება; საცდელ-კვლევითი სამუშაოების გაშლა და სამეცნიერო ინსტიტუტებთან საწარმოთა კავშირის გაძლიერება; შეჯიბრების განვითარება და მეცნიერების მიღწევების, შრომის ორგანიზაციისა და ნაყოფიერების საუკეთესო ნიმუშების დანერგვა, მშრომელთა კოლექტივების ფართო მონაწილეობა საწარმოს მართვაში და შრომის კომუნისტური ფორმების გავრცელება.

II. სოფლის მეურნეობისა და სოფლად საზოგადოებრივი ურთიერთობის განვითარება

მძლავრ მრეწველობასთან ერთად, აყვავებული, ყოველმხრივ განვითარებული და მაღალპროდუქტიული სოფლის მეურნეობის შექმნა კომუნიზმის აშენების აუცილებელი პირობაა. პარტია აწყობს სოფლის მეურნეობის საწარმოო ძალების მძლავრ აღმავლობას, რაც საშუალებას მოგვცემს გადავჭრათ ორი ძირითადი, ერთმანეთთან მჭიდროდ დაკავშირებული ამოცანა: ა) მივაღწიოთ კვების მაღალხარისხოვანი პროდუქტების სიუხვეს მოსახლეობისათვის და ნედლეულის სიუხვეს მრეწველობისათვის; ბ) უზრუნველვყოთ საბჭოთა სოფლის თანდათანობით გადასვლა კომუნისტურ საზოგადოებრივ ურთიერთობაზე და ძირითადად აღმოვფხვრათ განსხვავება ქალაქსა და სოფელს შორის.

სოფლის მეურნეობის აღმავლობისა და სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციაზე ჩვენი ქვეყნის მზარდი მოთხოვნილების დაკმაყოფილების მთავარი გზაა ყოველმხრივი მექანიზაცია და თანმიმდევრული **ინტენსიფიკაცია:** მეცნიერებისა და მოწინავე გამოცდილების საფუძველზე ყველა კოლმეურნეობასა და საბჭოთა მეურნეობაში მიწათმოქმედებისა და მეცხოველეობის მაღალი კულტურის მიღწევა, ყველა კულტურის მოსავლიანობის მკვეთრი ამაღლება და თვითეულ ჰექტარზე პროდუქციის გამოსავლიანობის გადიდება შრომისა და სახსრების უმცრესი დანახარჯების პირობებში. საჭიროა ამ საფუძველზე მივაღწიოთ სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის განუწყვეტელ ზრდას საზოგადოებრივ მოთხოვნილებათა შესაბამისად. სოფლის მეურნეობა ტექნიკური აღჭურვილობისა და წარმოების ორგანიზაციის მხრივ მიუახლოვდება მრეწველობის დონეს; სასოფლო-სამეურნეო შრომა გადაიქცევა სამრეწველო შრომის ნაირსახეობად; ბუნების სტიქიაზე სოფლის მეურნეობის დამოკიდებულება მნიშვნელოვნად შემცირდება, შემდეგ კი მინიმუმამდე დავა.

ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისება და ახალი მსხვილი საბჭოთა მეურნეობების შექმნა, მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების რეორგანიზაცია და კოლმეურნეობებისათვის წარმოების იარაღების მიყიდვა, დაგეგმვის ახალი წესის შემოღება, სოფლის მშრომელთა მატერიალური დაინტერესების ამაღლება დიდმნიშვნელოვანი ეტაპი იყო სოფლის მეურნეობის განვითარებაში. პარტია კვლავაც დიდ ყურადღებას მიაქცევს სოფლის მეურნეობის განვითარებას ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისების რაიონებში.

შემდეგში სოფელი კომუნიზმისაკენ წინსვლას განაგრძობს სოციალისტური მეურნეობის ორივე ფორმის — კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების განვითარებისა და სრულყოფის გზით.

საკოლმეურნეო წყობილება საბჭოთა სოციალისტური საზოგადოების განუყოფელი ნაწილია. ეს არის ვ. ი. ლენინის მიერ დასახული, ისტორიულად შემოწმებული, გლეხობის თავისებურებათა შესაბამისი გზა მისი თანდათანობით გადასვლისა კომუნიზმზე.

საკოლმეურნეო ფორმა სავსებით შეესაბამება სოფლად თანამედროვე საწარმოო ძალების განვითარების დონესა და მოთხოვნილებებს, შესაძლებლობას გვაძლევს ეფექტურად გამოვიყენოთ ახალი ტექნიკა და მეცნიერების მიღწევები, რაციონალურად გამოვიყენოთ შრომითი რესურსები. კოლმეურნეობა ახამებს გლეხობის პირად ინტერესებს საზოგადოებრივ, საერთო-სახალხო ინტერესებთან, წარმოების შედეგებით ინდივიდუალურ და კოლექტიურ დაინტერესებას, ქმნის გლეხების შემოსავლის ამაღლებისა და კეთილდღეობის გაუმჯობესების ფართო შესაძლებლობებს მათი შრომის ნაყოფიერების ზრდის საფუძველზე. საჭიროა ყველა ღონისძიებით გამოვიყენოთ ის შესაძლებლობანი და უპირატესობანი,

(გაგრძელება მე-4 გვერდზე).

პროგრამა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა

(გაგრძელება)

რომლებსაც საკოლმეურნეო წყობილება შეიცავს. კოლმეურნეობა როგორც მეურნეობის სახოგადოებრივი ფორმა ორგანიზაციის ხასიათის, იმ დემოკრატიული საფუძვლების მიხედვით, რომლებიც სულ უფრო განვითარდება, უზრუნველყოფს იმას, რომ წარმოება თვით კოლმეურნეთა მასების მართონ, გაიშალოს მათი შემოქმედებითი ინიციატივა, კოლმეურნეები აღიზარდონ კომუნიზმის სულისკვეთებით. კოლმეურნეობა კომუნიზმის სკოლაა გლეხობისათვის.

საკოლმეურნეო წყობილების ეკონომიური აყვავება ქმნის პირობებს საკოლმეურნეო საკუთრების საერთოსახალხო საკუთრებასთან თანდათანობით დაახლოებისათვის, ხოლო პერსპექტივაში მასთან ერთიან კომუნისტურ საკუთრებად შერწყმისთვისაც.

სოფლის მეურნეობის განვითარებაში სულ უფრო მზარდ როლს ასრულებენ **საბჭოთა მეურნეობები** — წამყვანი სოციალისტური საწარმოები სოფლად. საბჭოთა მეურნეობები მოწოდებული არიან იყონ კოლმეურნეობებისათვის ნიმუში საზოგადოებრივი წარმოების გაძლოლის მოწინავე, მეცნიერულად დასაბუთებული, ეკონომიურად ხელსაყრელი მეთოდებისა, შრომის მაღალი კულტურისა და ნაყოფიერებისა.

სკკპ იმას ემყარება, რომ **მუშათა კლასისა და კოლმეურნე გლეხობის ურღვევი კავშირის** შემდგომ განმტკიცებას გადამწყვეტი პოლიტიკური და სოციალურ-ეკონომიური მნიშვნელობა აქვს სსრ კავშირში კომუნიზმის მშენებლობისათვის.

ა) სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების სიუხვის შექმნა

სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტებზე მთელი მოსახლეობისა და სახალხო მეურნეობის მოთხოვნილებათა სრული დაკმაყოფილების მიზნით ისმება ამოცანა გადიდდეს **სოფლის მეურნეობის პროდუქციის საერთო მოცულობა** 10 წელიწადში დაახლოებით ორნახევარჯერ, ხოლო 20 წელიწადში — სამნახევარჯერ. სოფლის მეურნეობის პროდუქციის ზრდა წინ უნდა უსწრებდეს მზარდ მოთხოვნას მასზე. საბჭოთა კავშირი პირველ ათწლეულში ამერიკის შეერთებულ შტატებს გაუსწრებს ერთ სულ მოსახლეზე ძირითადი სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოების მხრივ.

მთელი სოფლის მეურნეობის შემდგომი განვითარების ძირითადი რგოლი, მეცხოველეობის სწრაფი ზრდის ბაზა **მარცვლეულის** წარმოების დაჩქარებული აღმავლობაა. მარცვლეული კულტურების საერთო წარმოება ოცწლეულის მაჩვენებელ ერთიორად და მეტად გადიდდება, ხოლო მათი მოსავლიანობა — გაორკეცდება. მნიშვნელოვნად გაიზრდება ხორბლის, სიმინდის, საბურღულე და მარცვლეულ-პარკოსანი კულტურების წარმოება.

სწრაფი ტემპებით განვითარდება **მეცხოველეობა.** მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების მოცულობა გაიზრდება: ხორცისა პირველ ათწლეულში დაახლოებით სამჯერ, ხოლო ოც წელიწადში — თითქმის ოთხჯერ; რძისა — ათ წელიწადში ერთიორად და მეტად, ხოლო ოც წელიწადში — თითქმის სამჯერ. მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების დასახული ზრდა უზრუნველყოფილი იქნება პიროუტყვისა და ფრინველის სულადობის გადიდების, მათი ჯიშიანობის გაუმჯობესებისა და პროდუქტიულობის ამაღლების, მტკიცე საკვები ბაზის შექმნის გზით უწინარეს ყოვლისა სიმინდის, შაქრის ჭარხლის, საკვები პარკოსნებისა და სხვა კულტურების ხარჯზე.

შრომის ნაყოფიერება სოფლის მეურნეობაში ათი წლის მანძილზე გაიზრდება სულ ცოტა ორნახევარჯერ, ხოლო ოცი წლის მანძილზე — ხუთჯერ-ექვსჯერ. სასოფლო-სამეურნეო შრომის ნაყოფიერების სწრაფი ზრდა — უფრო სწრაფი თავიანი ტემპებით, ვიდრე სამრეწველო წარმოებაში, — შესაძლებელს გახდის აღმოვფხვრათ სოფლის მეურნეობის ჩამორჩენა მრეწველობისაგან და გადააქცევს მას კომუნისტური საზოგადოების მეურნეობის მაღალგანვითარებულ დარგად.

სასოფლო-სამეურნეო შრომის ნაყოფიერების გადიდების საფუძველი იქნება სოფლის მეურნეობის **მექანიზაცია, კომპლექსური მექანიზაციის** შემოღება და ავტომატიკის საშუალებათა გამოყენება, მაღალი ტექნიკურ-ეკონომიური მაჩვენებლების მქონე, თვითეული ზონის პირობების შესაბამისი მანქანების სისტემების დანერგვა.

პარტიას ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს ამოცანად მიაჩნია სოფლის მეურნეობის სწრაფი **ელექტროფიკაცია.** ყველა საბჭოთა მეურნეობა და კოლმეურნეობა უზრუნველყოფილი იქნება ელექტროენერგიით საწარმოო და საყოფაცხოვრებო მიზნებისათვის სახელმწიფო ენერგეტიკული სისტემებიდან, აგრეთვე სოფლის ელექტროსადგურების მშენებლობის გზით.

სოფლის მეურნეობის ტექნიკური ხელახალი შეიარაღება შეხამებული უნდა იყოს შრომისა და წარმოების ორგანიზაციის ყველაზე პროგრესულ ფორმებთან და მეთოდებთან, სასოფლო-სამეურნეო წარმოების მუშაკთა კულტურულ-ტექნიკური დონის ყოველი ღონისძიებით ამაღლებასთან. კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში სულ უფრო მეტი იქნებიან ახალ ტექნიკას დაუფლებული და სპეციალური სასოფლო-სამეურნეო მომზადების მქონე კვალიფიციური მუშაკები. დიდი მნიშვნელობა აქვს სასოფლო-სამეურნეო მანქანებისადმი მზრუნველ მოპყრობას, მათ მაღალნაყოფიერად გამოყენებას.

მყარი, უხვი, განუხრელად მზარდი მოსავლის უზრუნველყოფისათვის, ბუნების სტიქიური ძალების მაგნე გაელენისაგან, განსაკუთრებით გვალვისაგან სოფლის მეურნეობის განთავისუფლებისათვის და მიწის ნაყოფიერების მკვეთრად გადიდების მიზნით, აგრეთვე მეცხოველეობის სწრაფი აღმავლობისათვის საჭიროა:

— განხორციელდეს სოფლის მეურნეობის მეცნიერულად დასაბუთებული განლაგება ბუნებრივ-ეკონომიური ზონებისა და რაიონების მიხედვით, მისი უფრო გაღრმავებული და მყარი **სპეციალიზაცია,** უპირატესად გაიზარდოს იმ სახეობის სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის წარმოება, რომლისთვისაც საუკეთესო პირობებია და რითაც მიღწეულ იქნება დანახარჯების რაც შეიძლება მეტი ეკონომია;

— ყველა კოლმეურნეობაში და საბჭოთა მეურნეობაში დაინერგოს, ადგილობრივი პირობებისა და თვითეული მეურნეობის სპეციალიზაციის შესაბამისად, **მიწათმოქმედებისა და მეცხოველეობის ღონისძიებათა მეცნიერულად დასაბუთებული სისტემა,** რომელიც უზრუნველყოფს მიწის ყველაზე ეფექტიანად გამოყენებას და დარგების ეკონომიურად ხელსაყრელ შეხამებას, ნათესი ფართობების საუკეთესო სტრუქტურას, მცირემოსავლიანი და ნაკლებფასოვანი კულტურების შეცვლას უხვმოსავლიანი და ძვირფასი კულტურებით; მიღწეულ იქნას, რომ თვითეულმა კოლმეურნეობამ და საბჭოთა მეურნეობამ პრაქტიკულად აითვისოს აგროტექნიკის მოწინავე მეთოდები და გამოიყენოს რაციონალური თესლბრუნვები, ყველა კულტურა თესოს მხოლოდ ჯიშიანი თესლით; შეიქმნას ყველა რაიონში მტკიცე საკვები ბაზა, გავრცელდეს კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში მოწინავე ზოოტექნიკური მიღწევები;

— განხორციელდეს სოფლის მეურნეობის რაციონალური და ყოველმხრივი **ქიმიზაცია** — სავსებით დაკმაყოფილდეს მისი მოთხოვნილებანი მინერალურ სასუქებზე, სარეველებთან, მცენარეთა და ცხოველთა დაავადებებთან და მავნებლებთან ბრძოლის ქიმიურ და ბიოლოგიურ საშუალებებზე; უზრუნველყოფილ იქნას ყველა კოლმეურნეობასა და საბჭოთა მეურნეობაში ადგილობრივი სასუქების საუკეთესო გამოყენება;

— ნიადაგის ნაყოფიერების გადიდებისათვის ფართოდ გამოყენებულ იქნას ბიოლოგიური მეცნიერების მიღწევები, განსაკუთრებით მიკრობიოლოგია, რომელიც სულ უფრო მეტ მნიშვნელობას იძენს;

— შესრულდეს **საირიგაციო მშენებლობის** ვრცელი პროგრამა გვალვიან რაიონებში მილიონობით ჰექტარი ახალი მიწების მორწყვისა და გაწყლიერებისათვის და არსებული სარწყავი მიწათმოქმედების აღმავლობისათვის; გაფართოვდეს მინდორსაცავი ტყის ნარგავების, წყალსატევების მშენებლობის, საძოვრების გაწყლიერებისა და ზედმეტად დატენიანებული მიწების მელიორაციის სამუშაოები; სისტემატური ბრძოლა წარმოებდეს ნიადაგების წყლისმიერი და ქარისმიერი ეროზიების წინააღმდეგ. დიდი ყურადღება მიექცევა ტყის, წყლისა და სხვა ბუნებრივი სიმდიდრეების დაცვასა და რაციონალურ გამოყენებას, მათ აღდგენასა და გამრავლებას.

პარტია ხელს შეუწყობს **სოფლის მეურნეობის მეცნიერების** განვითარებას, წარმართავს მეცნიერთა შემოქმედებითს ღონისძიებებს სოფლის მეურნეობის აღმავლობის ძირეული საკითხების დასამუშავებლად, იბრძოლებს მეცნიერების მიღწევებისა და მოწინავე საწარმოო გამოცდილების პრაქტიკულად გამოყენებისა და ფართოდ გავრცელებისათვის მიწათმოქმედებასა და მეცხოველეობაში. სამეცნიერო დაწესებულებანი და საცდელი სადგურები დიდმნიშვნელოვანი რგოლები უნდა გახდნენ სოფლის მეურნეობის ხელმძღვანელობაში, ხოლო მეცნიერები და სპეციალისტები — სასოფლო-სამეურნეო წარმოების უშუალო ორგანიზატორები. თვითეულ ოლქში ან ზონალურად ერთი ტიპის ოლქების ჯგუფში უნდა იქნეს სამეცნიერო სასოფლო-სამეურნეო ცენტრები, რომლებსაც ექნებათ საკუთარი მსხვილი მეურნეობანი, თანამედროვე მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა და რომლებიც შეიმუშავებენ რეკომენდაციებს საბჭოთა მეურნეობებისა და კოლმეურნეობებისათვის მოცემული რაიონის თავისებურებათა შესაბამისად. სასოფლო-სამეურნეო სამეცნიერო დაწესებულებები და სასწავლებლები უნდა იმყოფებოდნენ უმთავრესად სოფელ ადგილებში, უშუალოდ დაკავშირებული იყოს სასოფლო-სამეურნეო წარმოების პროცესთან, რათა სტუდენტები სწავლობდნენ და მუშაობდნენ, მუშაობდნენ და სწავლობდნენ.

ბ) კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები კომუნიზმის გზაზე, საზოგადოებრივი ურთიერთობის გარდაქმნა სოფლად

კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების განვითარების ეკონომიური საფუძველია მათი საწარმოო ძალების განუწყვეტელი ზრდა და საუკეთესო გამოყენება, წარმოების ორგანიზაციისა და მეურნეობის გაძღოლის მეთოდების გაუმჯობესება, შრომის ნაყოფიერების განუხრელი ზრდა და მტკიცედ დაცვა პრინციპისა: კარგი შრომისათვის, უკეთესი შედეგებისათვის — უფრო მაღალი ანაზღაურება. ამ საფუძველზე კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები თავიანთი წარმოებითი ურთიერთობით, შრომის ხასიათით, მშრომელთა კეთილდღეობისა და კულტურის დონით სულ უფრო მეტად გახდებიან კომუნისტური ტიპის საწარმოებად.

პარტიის პოლიტიკა **კოლმეურნეობათა** მიმართ ემყარება საერთო-სახალხო ინტერესების შეხამებას კოლმეურნეობათა და კოლმეურნეთა მატერიალურ დაინტერესებასთან თავიანთი შრომის შედეგებით. სახელმწიფო ხელს შეუწყობს საკოლმეურნეო წყობილების საწარმოო ძალების ზრდას, ყველა კოლმეურნეობის ეკონომიურ აღმავლობას; ამავე დროს უნდა გაიზარდოს კოლმეურნე გლეხობის წვლილიც კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობაში.

სახელმწიფო უზრუნველყოფს თანამედროვე მანქანურ ტექნიკაზე, სათადარიგო ნაწილებზე, ქიმიკატებსა და წარმოების სხვა საშუალებებზე კოლმეურნეობათა მოთხოვნილებების სრულ დაკმაყოფილებას, მოამზადებს ახალ ასეულ ათასობით კვალიფიციურ მუშაკს, მნიშვნელოვნად გაადიდებს კაპიტალურ დაბანდებებს სოფლად, კოლმეურნეობების საკუთარ დაბანდებათა ზრდასთან ერთად. ბევრად გაიზრდება იმ სამრეწველო საქონლის მასა, რომელსაც სოფელი იღებს.

კოლმეურნეობებისა და კოლმეურნეების მიერ სახელმწიფოს წინაშე თავიანთ სახელშეკრულებო ვალდებულებათა ზუსტად შესრულება მთელი სახალხო მეურნეობის განვითარებაში მათი მონაწილეობის უცილობელი პრინციპია.

სახელმწიფო შესყიდვათა სისტემა მიზნად უნდა ისახავდეს დამზადებული სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების რაოდენობის გადიდებასა და ხარისხის გაუმჯობესებას საკოლმეურნეო ეკონომიკის ყოველი ღონისძიებით აღმავლობის საფუძველზე. დამზადებათა დაგეგმვა შეხამებულ უნდა იქნას კოლმეურნეობათა საწარმოო-სამეურნეო გეგმებთან; ამასთან ზუსტად ითვალისწინებდეს სასოფლო-სამეურნეო წარმოების ინტერესებს, მის სწორ განლაგებასა და სპეციალიზაციას.

პოლიტიკა სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის შესასყიდი ფასებისა და სოფლისათვის განკუთვნილ წარმოების საშუალებათა გასაცემი ფასების დარგში უნდა ითვალისწინებდეს როგორც მრეწველობაში, ისე სოფლის მეურნეობაში გაფართოებული კვლავწარმოების ინტერესებს და კოლმეურნეობებში საჭირო დაგროვების შექმნას. საჭიროა, რომ შესასყიდი ფასების დონე სტიმულს აძლევდეს კოლმეურნეობებს გაადიდონ შრომის ნაყოფიერება და შეამცირონ საწარმოო დანახარჯები, რადგან კოლმეურნეობათა შემოსავლის გადიდების საფუძველია სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის გადიდება და მისი თვითღირებულების შემცირება.

კოლმეურნეობების წარმატებით განვითარების პირობაა **დაგროვებისა და მოხმარების** სწორი შეხამება შემოსავლის განაწილების დროს. კოლმეურნეობები ვერ განვითარდებიან, თუ განუწყვეტლივ არ გააფართოეს თავიანთი საწარმოო, სადაზღვევო, კულტურულ-საყოფაცხოვრებო საზოგადოებრივი ფონდები. ამავე დროს თვითეული კოლმეურნეობის სავალდებულო წესი უნდა იყოს იმ შემოსავლის გადიდება, რომელსაც კოლმეურნენი საზოგადოებრივი მეურნეობიდან იღებენ, და მათი ცხოვრების ღონის ამაღლება შრომის ნაყოფიერების ზრდის შესაბამისად.

დიდი მნიშვნელობა აქვს კოლმეურნეობებში შრომის ნორმირებისა და ანაზღაურების მეთოდების სრულყოფას, შრომის დამატებითი ანაზღაურებისა და უკეთესი სამეურნეო შედეგებისათვის მატერიალური წახალისების სხვა ფორმების გამოყენებას. საჭიროა უზრუნველყოთ, რომ შეიქმნას სულ უფრო თანაბარი ეკონომიური პირობები იმ კოლმეურნეობათა შემოსავლის გადიდებისათვის, რომლებიც სხვადასხვა ზონაში, აგრეთვე ზონებს შიგნით არათანაბარ ბუნებრივ ეკონომიურ პირობებში იმყოფებიან, რათა უფრო თანმიმდევრულად განხორციელდეს პრინციპი თანაბარი შრომისათვის თანაბარი ანაზღაურებისა მთელი საკოლმეურნეო სისტემის მასშტაბით. თვითეული კოლმეურნეობის საწარმოო საქმიანობა სამეურნეო ანგარიშის საფუძველზე უნდა ხორციელდებოდეს.

თავისი ორგანიზატორული მუშაობით და ეკონომიური პოლიტიკის ღონისძიებებით პარტია იბრძოლებს იმისათვის, რომ უახლოესი წლების განმავლობაში სავსებით დაძლიოს ეკონომიურად სუსტი კოლმეურნეობების ჩამორჩენა და გადააქციოს ყველა კოლმეურნეობა ეკონომიურად მძლავრ კოლმეურნეობებად, რომლებსაც მაღალი შემოსავალი ექნებათ. პარტია აყენებს ამოცანას — დაუცხრომლად განამტკიცოს და აღზარდოს საკოლმეურნეო კადრები, უზრუნველყოს საკოლმეურნეო დემოკრატიის შემდგომი გაშლა, კოლმეურნეობათა საქმეების ხელმძღვანელობის კოლექტიურობის პრინციპის განვითარება.

კოლმეურნეობათა განვითარების კვალობაზე გაიზრდება მათი ძირითადი საწარმოო ფონდები, რომლებშიც უპირატეს ადგილს დაიკავებენ თანამედროვე ტექნიკური საშუალებანი.

კოლმეურნეობათა ეკონომიური აღმავლობა შესაძლებელს გახდის სრულყოფილ **შინაგაკოლმეურნეო ურთიერთობა:** ავამაღლოთ განსაზოგადოებრივებული წარმოების დონე; მივუახლოოთ შრომის ნორმირება, ორგანიზაცია და ანაზღაურება იმ დონესა და ფორმებს, რომლებიც შექმნილია სახელმწიფო საწარმოებში, განვახორციელოთ შრომის გარანტირებულ ყოველთვიურ ანაზღაურებაზე გადასვლა; უფრო ფართოდ განვავითაროთ საზოგადოებრივი მომსახურება (საზოგადოებრივი კვება, სავაჭრო ბაღები და ბაგები, საყოფაცხოვრებო დაწესებულებანი და სხვ.).

გარკვეულ ეტაპზე კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობა მიაღწევს განვითარების ისეთ დონეს, როცა შესაძლებელი გახდება მისი რესურსებით სავსებით დაკმაყოფილდეს კოლმეურნეთა მოთხოვნილებანი. ამ საფუძველზე პირადი დამხმარე მეურნეობა თანდათანობით დრომოჭმული გახდება ეკონომიურად. როცა კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობა მთლიანად შეცვლის კოლმეურნეთა პირად დამხმარე მეურნეობას, როცა კოლმეურნეები თვითონ დარწმუნდებიან, რომ მათთვის ხელსაყრელი არ არის ჰქონდეთ საკარმიდამო მეურნეობა, ისინი ნებაყოფლობით იტყვიან უარს მასზე.

საწარმოო ძალების ზრდასთან ერთად განვითარდება საკოლმეურნეობათაშორისო საწარმოო კავშირი, მეურნეობის განსაზოგადოების პროცესი გასცდება ცალკეულ კოლმეურნეობათა ფარგლებს. უნდა წავახალისოთ საკოლმეურნეობათაშორისო საწარმოთა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებათა, სახელმწიფო-საკოლმეურნეო ელექტროსადგურთა, სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების პირველადი გადამუშავების, შენახვისა და ტრანსპორტირების საწარმოთა, სხვადასხვა სახეობის მშენებლობის, საშენი მასალების, კონსტრუქციების საწარმოთა და სხვ. ერთობლივად მშენებლობის პრაქტიკა. საზოგადოებრივი სიმდიდრის ზრდის კვალობაზე კოლმეურნეობები სულ უფრო მეტად მიიღებენ მონაწილეობას საერთო-სახალხო სარგებლობის საწარმოებისა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებების, სკოლა-ინტერნატების, კლუბების, საავადმყოფოების, დასასვენებელი სახლების შექმნაში. ყველა ეს პროცესი, რომლებიც უნდა მიმდინარეობდეს ნებაყოფლობის საფუძველზე და საჭირო ეკონომიური პირობების არსებობისას, თანდათანობით მისცემს საკოლმეურნეო-კოოპერაციულ საკუთრებას საერთო-სახალხო ხასიათს.

განვითარების დიდი გზა უნდა განვლონ **საბჭოთა მეურნეობებმა:** განუწყვეტლივ გაადიდონ პროდუქციის წარმოება და გაუმჯობესონ მისი ხარისხი, მიაღწიონ შრომის ნაყოფიერების ზრდის მაღალ ტემპებს, განუხრელად შეამცირონ პროდუქციის თვითღირებულება და გაადიდონ წარმოების რენტაბელობა. ეს მოითხოვს საბჭოთა მეურნეობების ეკონომიურად ბრძოლისუნარიანობის სპეციალიზაციას. გაიზრდება მათი როლი ქალაქის მოსახლეობის სტრასათვის მომარაგებაში. ისინი ნაკლებ ცვლეულს, ბამბის, ხორცის, ძროხის, მატყლის, ბოსტნეულს, ხილისა და სხვა პროდუქტების მექანიზებული და კარგად ორგანიზებული პირველხარისხოვანი ფაბრიკები, ყოველი ღონისძიებით ავითარებდნენ მეთესლეობასა და ჯიშიან მეცხოველეობას.

საბჭოთა მეურნეობების მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა გაფართოვდება და გაუმჯობესდება, საბჭოთა მეურნეობებში ცხოვრების მატერიალური და კულტურული პირობები მიუახლოვდება ქალაქის პირობებს. საბჭოთა მეურნეობების ხელმძღვანელობა უნდა აიგოს სულ უფრო დემოკრატიულ საწყისებზე, უნდა გადიდდეს მუშამოსამსახურეთა კოლექტივების, საერთო კრებებისა და საწარმოო თათბირების როლი სამეურნეო და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო საკითხების გადაჭრაში.

კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების შემდგომი განვითარების პროცესში გაძლიერდება მათი საწარმოო კავშირი ერთმანეთს შორის და ადგილობრივ სამრეწველო საწარმოებთან, გაფართოვდება სხვადასხვა წარმოების ერთობლივად ორგანიზაციის პრაქტიკა. ეს უზრუნველყოფს სამუშაო ძალისა და საწარმოო რესურსების უფრო თანაბარზომიერ და სრულ გამოყენებას წლის მანძილზე, გაადიდებს საზოგადოებრივი შრომის ნაყოფიერებას და ხელს შეუწყობს მოსახლეობის ცხოვრების მატერიალური და კულტურული დონის ამაღლებას. ეკონომიური მიზანშეწონილობის კვალობაზე თანდათანობით შეიქმნება აგრარულ-სამრეწველო გაერთიანებანი, რომლებშიც სოფლის მეურნეობა ორგანულად შეეხამება მისი პროდუქციის სამრეწველო გადამუშავებას სასოფლო-სამეურნეო და სამრეწველო საწარმოების რაციონალური სპეციალიზაციისა და კოოპერირების პირობებში.

კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში წარმოების განვითარების და მათში საზოგადოებრივი ურთიერთობის სრულყოფის მსვლელობაში სოფლის მეურნეობა ავა უფრო მაღალ საფეხურზე, რომელიც ქმნის წარმოებისა და განაწილების კომუნისტურ ფორმებზე გადასვლის შესაძლებლობას. ეკონომიური პირობების მიხედვით კოლმეურნეობები გაუთანასწორდებიან სოფლის მეურნეობის საერთო-სახალხო საწარმოებს. ისინი გადაიქცევიან მაღალგანვითარებულ მექანიზებულ მეურნეობებად. შრომის მაღალი ნაყოფიერების მეოხებით ყველა კოლმეურნეობა ეკონომიურად მძლავრი გახდება და კოლმეურნეები იცხოვრებენ სავსებით უზრუნველყოფილად, მათი მოთხოვნილებანი მთლიანად დაკმაყოფილდება კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობის ხარჯზე. ისინი შეძლებენ ისარგებლონ სასადილოების, პურის საცხობების, სამრეცხაოების, საბავშვო ბაგებისა და ბაღების, კლუბების, ბიბლიოთეკების, სტადიონების მომსახურებით. კოლმეურნეთა შრომის ანაზღაურება ისეთი გახდება, როგორც საერთო-სახალხო საწარმოებში, ისინი მიიღებენ ყველა სახეობის სოციალურ უზრუნველყოფას (პენსია, შვებულება და სხვ.) საკოლმეურნეო და სახელმწიფო სახსრების ხარჯზე.

თანდათანობით საკოლმეურნეო სოფლები გარდაქმნება ქალაქის ტიპის გამსხვილებულ დასახლებულ პუნქტებად, სადაც იქნება კეთილმოწყობილი საცხოვრებელი სახლები, კომუნალური მომსახურება, საყოფაცხოვრებო საწარმოები, კულტურული და სამედიცინო დაწესებულებანი. საბოლოო ანგარიშით ცხოვრების კულტურულ-საყოფაცხოვრებო პირობების მხრივ სოფლის მოსახლეობა გაუთანასწორდება ქალაქის მოსახლეობას.

ქალაქსა და სოფელს შორის სოციალურ-ეკონომიურ და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო განსხვავებათა ლიკვიდაცია კომუნიზმის მშენებლობის ერთ-ერთი უდიდესი შედეგი იქნება.

3. სახალხო მეურნეობის ხელმძღვანელობა და დაგეგმვა

კომუნიზმის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის შექმნა მოითხოვს სამეურნეო ხელმძღვანელობისა და დაგეგმვის განუწყვეტელ სრულყოფას. მეურნეობის დაგეგმვისა და ხელმძღვანელობის ყველა რგოლში მთავარი ყურადღება უნდა მიექცეს მატერიალური, შრომითი და ფინანსური რესურსების, ბუნებრივ სიმდიდრეთა ყველაზე რაციონალურ და ეფექტიან გამოყენებას და ზედმეტი დანახარჯებისა და დანაკარგების აღმოფხვრას. საზოგადოების ინტერესებისათვის ყველაზე დიდი შედეგების მიღწევა ყველაზე ნაკლები დანახარჯებით — ასეთია სამეურნეო მშენებლობის უცილებელი კანონი. სახალხო მეურნეობის ხელმძღვანელობის სრულყოფას თან უნდა ახლდეს მართვის აპარატის ყოველი ღონისძიებით გამარტივება და გაიაფება.

გეგმიანი ხელმძღვანელობა თავიდან ბოლომდე მიმართული უნდა იყოს ახალი ტექნიკის სწრაფად განვითარებისა და ტექნოგენისაკენ. სახალხო მეურნეობის ყველა უბანზე უნდა სრულყოთ და მტკიცედ დავიცავთ წარმოების საშუალებათა გამოყენების მეცნიერულად დასაბუთებული პროგრესული ნორმატივები.

პარტია პირველხარისხოვან მნიშვნელობას ანიჭებს **კაპიტალურ დაბანდებათა ეფექტიანობის** გადიდებას, კაპიტალურ სამუშაოთა ყველაზე ხელსაყრელი და ეკონომიური მიმართულებების არჩევას, კაპიტალურ დაბანდებათა ყოველ დახარჯულ მანეთზე პროდუქციის უდიდესი მატების უზრუნველყოფას, ამ დაბანდებათა ანაზღაურების ვადების შემცირებას. საჭიროა განუწყვეტლივ უმჯობესდებოდეს კაპიტალური დანახარჯების სტრუქტურა და მათ შემადგენლობაში იზრდებოდეს მოწყობილობის, მანქანების, ჩარხების წილი.

კაპიტალურ დაბანდებათა კონცენტრაცია გადამწყვეტ უბნებზე, კაპიტალური დანახარჯების დაქსაქსვის აღმოფხვრა, მშენებლობის პროცესში მყოფ საწარმოთა ამუშავების დაჩქარება მეურნეობის დაგეგმვისა და ორგანიზაციის აუცილებელი პირობა უნდა გახდეს.

პროდუქციის ხარისხის სისტემატური გაუმჯობესება ეკონომიკის განვითარების სავალდებულო მოთხოვნაა. საბჭოთა საწარმოების პროდუქციის ხარისხი მნიშვნელოვნად უფრო მაღალი უნდა იყოს, ვიდრე საუკეთესო კაპიტალისტურ საწარმოებში. ამისათვის საჭიროა გამოვიყენოთ ღონისძიებათა ფართო სისტემა, მათ შორის საზოგადოებრივი კონტროლი, ავამაღლოთ პროდუქციის ხარისხის მაჩვენებლების როლი დაგეგმვაში, საწარმოთა მუშაობის შეფასებაში, სოციალისტურ შეჯიბრებაში.

კომუნისტური მშენებლობა გულისხმობს **მართვის დემოკრატიული საფუძვლების** ყოველი ღონისძიებით განვითარებას, ამასთან **სახალხო მეურნეობის ცენტრალიზებული სახელმწიფო ხელმძღვანელობის** განმტკიცებასა და სრულყოფას. ერთიანი სახალხო-სამეურნეო გეგმის ჩარჩოებში შემდგომაც გაფართოვდება ადგილობრივი ორგანოებისა და საწარმოების სამეურნეო დამოუკიდებლობა და უფლებები, დაგეგმვაში სულ უფრო მზარდი როლი უნდა შეასრულონ გეგმებმა და წინადადებებმა, რომლებიც მომდინარეობენ ქვემოდან, დაწყებული საწარმოებით.

ცენტრალიზებულმა გეგმიანმა ხელმძღვანელობამ უმთავრესად უნდა მოიცვას: სახალხო-სამეურნეო გეგმების უმნიშვნელოვანესი მაჩვენებლების შემუშავება და შესრულების უზრუნველყოფა ქვემოდან მომდინარე წინადადებათა ყოველმხრივ გათვალისწინებით; ადგილებზე შედგენილი გეგმების კოორდინაცია და ურთიერთდაკავშირება; მეცნიერულ-ტექნიკური მიღწევებისა და მოწინავე გამოცდილების გავრცელება; ერთიანი სახელმწიფო პოლიტიკის გატარება ტექნიკური პროგრესის, კაპიტალურ დაბანდებათა, წარმოების განლაგების, შრომის ანაზღაურების, ფასების, ფინანსების დარგში და აღრიცხვისა და სტატისტიკის ერთიანი სისტემის განხორციელება.

სახალხო მეურნეობის განვითარებაში ზუსტად უნდა ვიცავდეთ **პროპორციულობას,** დროზე ვიცილებდეთ თავიდან სამეურნეო დისპროპორციების წარმოშობას, უზრუნველყოფდეთ საკმაო სამეურნეო რეზერვებს, როგორც ეკონომიური განვითარების მყარი მაღალი ტემპების, საწარმოთა შეუფერხებელი მუშაობის, ხალხის კეთილდღეობის განუწყვეტელი გაუმჯობესების პირობას.

სახალხო მეურნეობის მასშტაბების ზრდა, მეცნიერებისა და ტექნიკის სწრაფი განვითარება მოითხოვს დაგეგმვის, დაპროექტების, აღრიცხვისა და სტატისტიკის მეცნიერული დონის ამაღლებას. გეგმების მეცნიერულ-ტექნიკური და ეკონომიური დასაბუთების გაძლიერება უზრუნველყოფს მათს მეტ სტაბილობას, რაც ამავე დროს გულისხმობს გეგმების დროზე გასწორებასა და დაზუსტებას მათი შესრულების პროცესში. დაგეგმვა განუწყვეტელი უნდა იყოს წლიური და პერსპექტიული გეგმების ორგანული შეხამების პირობებში, დაფინანსებითა და მატერიალურ-ტექნიკური რესურსებით უზრუნველყოფის პირობებში.

კომუნიზმის წარმატებით მშენებლობის აუცილებელი პირობაა დისციპლინის მტკიცედ და თანმიმდევრულად დაცვა, ყოველდღიური კონტროლი, სამეურნეო ცხოვრებაში კუთხურობისა და უწყებრიობის ელემენტების გადაჭრით დაძლევა.

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

რედაქტორის მოადგილე გ. ვარდოსანიძე.

ჩვენი მისამართი და ტელეფონები:

თბილისი, ლენინის 14, ტელეფონები: რედაქტორის მოადგილეების — 1-63-03, 1-08-67, პასუხისმგებელი მდივნის — 1-72-80, სამდივნოსი — 8-46-10, განყოფილებებისა: პარტიული ცხოვრების, მრეწველობისა და ტრანსპორტის — 1-57-61, მარქსისტულ-ლენინური თეორიის პროპაგანდის — 8-22-69, სოფლის მეურნეობის — 8-32-46, საბჭოთა მშენებლობის, მეცნიერების, უმაღლესი სასწავლებლებისა და სკოლების — 8-27-58, ლიტერატურისა და ხელოვნების, ინფორმაციის — 8-16-90, წერილების — 1-73-24, ილუსტრაციო — 8-20-43, მუშსოფლკორთა კაბინეტის — 8-05-67, განცხადებების მიღების — 1-64-42.